

UNDERDÅNIGT BETÄNKANDE OCH FÖRSLAG

ANGÅENDE

HARMONIMUSIKENS VID ARMÉN SAMMANSÄTTNING, MUSIK-
PERSONALENS ORGANISATION SAMT DÄRMED I SAMMANHANG
STÅENDE FRÅGOR ANGÅENDE AFLÖNING OCH UNDERHÅLL M. M.

AFGIFVET

AF

DEN AF KONGL. MAJ:ET FÖR SÅDANT ÄNDAMÅL I NÅDER TILLSATTA

KOMITÉ.

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
1903

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
1) Skrifvelse till Konungen	I.
2) Historik	1.
3) Harmonimusikens styrka och sammansättning	5.
4) Musikpersonalens organisation	12.
5) Musikpersonalens utbildning	19.
6) Musikpersonalens underhåll och aflöning m. m.	23.
7) Musikens underhåll	26.
8) Musikkassorna	28.
9) Kostnadsberäkning	36.
10) Reservationer	37.
11) Bilagor.	

TILL

KONUNGEN.

Sedan under nästlidet år inom Landtförsvarsdepartementet utarbetats ett förslag rörande harmonimusikens vid armén sammansättning, musikpersonalens organisation samt därmed i sammanhang stående frågor an-

gående aflöning och underhåll m. m., har Eders Kongl. Maj:t, uppå därom gjord underdånig hemställan, den 12. september nästlidet år funnit godt i nåder uppdraga åt en komité, bestående af ledamoten af Riksdagens första kammare, militärbefälhafvaren på Gotland, öfversten m. m. J. G. Björlin, öfversten m. m. J. G. Wikander, ledamoten af Riksdagens andra kammare, hemmansägaren m. m. Carl Persson i Stallerhult samt musikdirektören m. m. J. G. Kjellberg, att under undertecknad Björlins ordförandeskap afgifva yttrande i anledning af nämnda förslag.

Komitén, som jämlikt det nämnda brevet om komiténs tillsättande hade att på ordförandens kallelse sammanträda i Stockholm under oktober månad nästlidet år samt ägde befogenhet att antaga sekreterare och eljest nödiga biträden, höll sitt första sammanträde den 8. i nyssnämnda månad, hvar efter den varit samlad dels från sistnämnda dag till och med den 14. därpåföljande november samt dels från och med den 12. nästlidne januari till och med denna dag. Under den tid komitén icke varit samlad, hafva undertecknade Björlin och Persson, på uppdrag af komitén och med tillhjälp af komiténs kansli, verkställt åtskilliga för det fortsatta arbetet erforderliga eller af Landtförvarsdepartementet begärda uträkningar och beräkningar.

Det hade i förstone varit komiténs afsikt att i god tid före statsregleringens uppgörande för år 1904 kunna avsluta sina arbeten och till Eders Kongl. Maj:t aflämna sitt utlåtande, däri en fullständig utredning af regementsmusikens aflöningsförhållanden och underhåll m. m. jämte förslag till nya stater för musikpersonalen vid arméns regementen och kårer äfvensom en uträkning af de indelta tillgångar, som kommit musiken till godo, skolat ingå. Då emellertid komiténs arbeten, hufvudsakligen till följd af svårigheten att erhålla uppgifter rörande dessa indelta tillgångars verkliga belopp, togo längre tid i anspråk än som från början kunnat förutses och resultatet af desamma icke kunde hinna framläggas för innevarande års Riksdag, inlämnade komitén uti skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t den 15 november nästlidet år ett underdånigt förslag om anvisande af extra anslag till musikens underhåll vid armén år 1904, hvilket förslag ytterligare blef kompletteradt genom en af komiténs ordförande med skrifvelse den 8. sistlidne december till Statsrådet och Chefen

för Landtförsvarsdepartementet insänd tabell, utvisande de kostnader, som af komiténs kansli beräknats erforderliga för musikens aflöning och underhåll för år 1904 (Bil. XII). Vid uppgörande af denna tabell tog komitéen hänsyn till den personalstyrka, som afsågs att uppföras i 1904 års stat och som framgår af uppgiften i Bil. XIII. Dessa två utredningar hafva jämväl förorsakat afsevärd tidsutdräkt i komiténs arbeten.

Utöfver det komitéen nådigst gifna uppdraget har komitéen äfven fått till uppgift att taga under ompröfning de önskemål och framställningar, som gjorts uti en af direktörerna vid arméns musikkårer till Statsrådet och Chefen för Landtförsvarsdepartementet inlämnad skrift (Bil. XIV).

Komitéen, som nu afslutat sitt arbete, får härmed såsom resultat af detsamma underdånigst öfverlämna närlagda, af 14 bilagor åtföljda betänkande i ämnet, hvilket betänkande i hufvudsak ansluter sig till det inom Landtförsvarsdepartementet utarbetade förslag rörande harmonimusikens vid armén sammansättning m. m.

Undertecknade Wikander och Kjellberg åberopa i underdånighet de af oss afgifna särskilda meningar.

Stockholm den 7 februari 1903.

Underdånigst

GUSTAF BJÖRLIN.

J. G. WIKANDER.

CARL PERSSON.

J. G. KJELLBERG.

Otto Zamore.

»För att åstadkomma ljud, starkare än människoröst, att därmed komma vidsträckta troppar i rörelse», skriver en af våra äldre författare, »använde våra förfäder musikinstrument, såsom trummor, pukor, pipor och horn.» Så långt svenska arméns rullor gå tillbaka upptaga de också bland krigsfolket trumpetare, trumslagare och pipare. Af musikinstrument uppräknas på Gustaf I:s tid trummor, pukor (»kettiltrummor»), schweizerpipor (Schwydzer-pijper), stora och små »sjöflöjter», trumpeter, horn, »ludrar» af kopparbleck och skallmejor.¹ Enligt konungens befallning skulle det gifvas signaler till krigsfolket, af olika betydelse allt efter som de gifvos med det ena eller andra instrumentet. Äfven Erik XIV lade sig vinn om signalväsendet vid armén. Alla fältöfverstar förmanades sålunda på det allvarligaste att tillse, att deras folk lärde sig att igenkänna och rätt förstå krigssignalerna; och skulle knektarne (infanteristerna) rätta sig efter signalerna på trumma och pipa och rytterne efter signalerna på trumpet. Hvarje fana knektar skulle hafva en pipare — utom gårdsfanan (den tidens lifgarde), som fick fyra — samt dessutom för hvarje kvarter (omkring 100 man) en trumslagare. Några år senare skref konungen till ståthållaren på Stockholms slott, att han skulle »förfordra ned till fältlägret en hop unga drängar, tillärde att blåsa på skallmejor och pipor, med hvilka tecken plägar gifvas, huru krigsfolket skall förhålla sig, när man vill drabba med fienden».

Men utom åliggandet att medelst signaler underlätta ledningen af större truppstyrkor i striden fick snart regementsmusiken äfven en annan uppgift att fylla. Redan länge hade det varit bruk att genom trumman och hornet gifva takt åt steget för att därigenom låta marschen kännas mindre tung. Med tiden togos äfven piparnes och skallmejblåsarnes lätta melodier i anspråk för samma ändamål. De friska musikrytmerna verkade upplifvande på sinnet och eggade soldaten till oförvägenhet och dödsförsakt. Det betraktades snart som en högtid, när de hördes framför fronten, likasom att truppen var i sin fulla honnör, hur oblid krigslyckan än visat sig, när spelet klingade och fanorna fladdrade. Att »stoppa pipan i säcken»

¹ En förvrängning af franska ordet chalumeau = rörpipa.

blef däremot en modstulenhets symbol, en handling, som fört till ett bevingadt ord.¹

I början af 1500-talet hade krigsfolket i Europas flesta land börjat att med ljudet af trummor, trumpet och skallmejor hedra en furstes intåg i en stad eller uttågande i fält. Den nyare militärmusiken skulle sålunda från denna tid kunna sägas räkna sitt upphof. Vanligen brukar man likväl räkna dess uppkomst först från det trettioåriga kriget. Om de svenska regementenas organisation under denna tid, i hvad rör spelet, lämna emellertid tillgängliga källor föga upplysning. Det är egentligen först i slutet af 1600-talet, som bilden framträder mera tydligt. I Karl XI:s indelningsverk upptagas vid hvarje *infanteriregemente* löner för 4 skallmejblåsare (uppförda på regementsstaben) samt 8 pipare och 16 trumslagare; eller 1 pipare och 2 trumslagare vid hvarje kompani. Äldste skallmejblåsaren skulle föra befälet öfver musikpersonalen och vara dess anförare.

I början af 1700-talet utträngdes skallmejan af oboen.² Vid Älfsborgs regemente afskedades sålunda den 1. september 1703 alla skallmejblåsarne och antogs i stället hautboister, af hvilka tre blåste oboe och en dulcian.³ Under 1700-talet tillökades så småningom regementsmusiken vid infanteriregementena. När efter Karl XII:s krig rusthåll och rotar började sättas på vakans för vinnande af medel till olika ändamål, fick sålunda äfven musiken sin andel, ehuru densamma efter vår tids förhållanden var mycket blygsam. Först mot slutet af 1770-talet synas de flesta regementena hafva erhållit fullständiga harmonimusikkårer. Då hade bland instrumenten tillkommit klarinetten⁴ och fagotten⁵ äfvensom en del s. k. turkiska slaginstrument. Det minsta bidraget till musikens underhåll gaf kronan. Vanligtvis var det regementet och icke sällan chefen personligen, som bekostade den första uppsättningen. Enligt 1780 års generalmönsterberättelse öfver Älfsborgs regemente hade sålunda under de närmast föregående åren vid detta regemente, på regementschefens, öfversten von

¹ Fänrik Muncks dagbok, däri berättas hurusom danskarne vid Gadebusch stoppade pipan i säcken.

² Hoboe, hoboja af franska hautbois, »högt trä» i motsats till fagotten (basson, »bas»), utbildad typ ur skallmeja. Den skallmejmunstyckets rörblad omgifvande kitteln hade borttagits, och musikanten höll själfva dessa blad i munnen hvarigenom ett mera uttrycksfullt spel kunde åstadkommas.

³ Ålderdomligt instrument med dubbelt rör liksom fagotten. Det liknar i öfrigt bombarden (ett ända till 9 fot långt, gammaldags träinstrument), men har mildare ton än denna.

⁴ Uppfanns af Denner omkring år 1700.

⁵ Af fagotto = risknipa, blåsinstrument af trä, i form af ett dubbelt rör med munhåll och klaffar samt ett S-formigt böjdt mässingsmunstycke. Angifves vara uppfunnet omkring år 1550.

Wolffrats egen bekostnad bildats en fullständig »janitzchar musikkår», bestående af »unga, vackra och i musik väl öfvade karlar». På 1770- och 80-talen fick densamma tillstånd att uppträda under juli och augusti månader vid Medevi hälsobrunn för att öfva sig och på samma gång förnöja brunnsgästerna. Vid samma tid, eller måhända något tidigare, hade Södermanlands regemente på chefsens, generallöjtnanten friherre von Siegroths bekostnad erhållit sin janitscharmusikkår. Här utgjordes personalen af 1 trumpetare, 1 basunist, 2 valdhornister, 2 hautboister och 2 klarinettblåsare, hvilka samtliga »stodo i nummer för roten». Dessutom funnos andra som trakterade slaginstrument: bastrumma, triangel, bäcken, mahometsfana — ett klockspel, sammansatt af stålskifvor samt öfverst prydt med en förgylld halfmåne och ett par hästsvansar, o. s. v. Vid Kronobergs regemente synes harmonimusikkåren redan hafva bildats på 1760-talet. Den 14 februari 1774 meddelade nämligen Krigskollegium stadfästelse å »den kassa till underhållande af musiken och grenadierarmementet», om hvilken regimentets officerskår år 1760 träffat öfverenskommelse. Äfven Dalregimentets musikkår torde räkna sina anor från samma tid.

Såsom förut är nämnt, anfördes regimentsspelet i förstone af äldste skallmejblåsaren. Denne ersattes i slutet af 1720-talet af en »tambour-major», senare benämnd »regementstambour», samt slutligen kallad regimentstrumslagare. I 1781 års tjänstgöringsreglemente angifvas regimentstrumslagarens allmänna skyldigheter vara: att infinna sig vid orderna, flitigt öfva spelet, hålla det »till proprété» samt till att hafva sina instrument blanka. För öfrigt skulle han tillse, att spelet ej var begifvet till fylleri och liderlighet. Vid samma tid infördes bruket att låta harmonimusikanterna under krig äfven göra tjänst som sjukbärare. Salunda bestämdes i nämnda reglemente, att spelet i en »jour d'affaire» skulle nyttjas »till att bära de sårade till ort och ställe, där de af fältskärerna skulle förbindas.»

Ursprungligen hade det indelta nummerspelet bött på sina rotar. Under början af 1800-talet skedde den förändringen, att detsamma började anställas medelst kontrakt på viss kortare tjänstetid, likasom fallet redan länge varit med hautboisterna. Vid samma tid uppkom äfven bruket att kasernera spelet i någon stad, belägen inom regimentets stånd.

Genom 1833 års lönereglering bragtes slutligen mera reda i organisationen. I staterna uppfördes löner till regimentstrumslagare, hvarjämte till löner anslogos 10 rotevakansafgifter åt fältmusikanter, 16 åt spel i nummer och 24 åt trumslagare och hornblåsare. Hornblåsarne hade tillkommit med inrättandet af de lätta jägarkompanierna, där trummorna ersatts med jägarhorn. När sedermera år 1844 dessa kompanier upplöstes och det bestämdes, att all personal vid infanteriet skulle äga

fullständig kännedom om exercis i spridd ordning, ålades samtliga trumslagare att lära sig blåsa jägarhorn för att äfven kunna tjänstgöra såsom signalblåsare. Fordringarna i musikaliskt hänseende hade nu betydligt förstorats. Det var icke längre nog att musikkåren skulle kunna blåsa några marscher och på balerna i residensstaden utföra enklare dansmusik under regementstrumslagarens ledning. Särskildt skolade instruktörer, motsvarande utlandets kapellmästare, anställdes, medan regementstrumslagaren uteslutande fick ägna sin tid åt trumslagarnes och hornblåsarnes undervisning. Till sådana instruktörer utsågos till en början vanligtvis någon medlem af hofkapellet. Ofta införskrefs någon skicklig musiker från utlandet, då två eller flera regementen slog sig tillsammans om hans aflönande, hvarvid understundom äfven hofkapellet bidrog genom att upptaga honom bland sina medlemmar. I bådaddera fallen var det i regeln regementenas officerskårer, som i bokstaflig meningingo »betala fiolerna», då inga statsmedel för ändamålet anvisades. Bland de instruktörer i musik, som armén sålunda tillkallade, hafva flera förvärfvat sig ett namn, som med aktning gått till eftervärlden, såsom Crusell, Dente d. a., Ehrenreich, Randel, Rosbeck och Sjöberg m. fl. Det är ock, kan man säga, först genom dessa mäns nitälskan och skicklighet som våra musikkårer kunnat i musikaliskt hänseende vinna något erkännande och ställas i jämbredd med utlandets militärorkestrar.

Öfvergå vi nu till *specialvapnen*, blifva källuppgifterna ännu sparsammare. Vid dessa vapen, där harmonimusiken i allmänhet varit föga använd såsom marschmusik, har spelet i forna tider egentligen endast utgjorts af signalister. Enligt Kongl. förordningen den 10. nov. 1756 skulle sålunda vid hvarje rytteriregemente endast finnas ett par kopparpukor samt trumpeter. Vid lifdragonerna i Finland skulle dock äfven finnas hautbois och basun (fagott), valdhorn och trummor. Öfriga dragonregementen erhöilo trummor men ej några andra musikinstrument. Denna förordning förnyades den 29. april 1777, men frångicks redan året därpå den 20. maj, då det bestämdes, att Bohusläns dragoner endast skulle förses med trumpeter (en för hvarje kompani), men inga trummor. Genom Kongl. brefvet den 11 maj 1795 bestämdes slutligen, att till ett ryttare- eller dragonregementes utredning skulle höra ett par pukor med pukfanor och pukhäst samt för hvarje kompani eller sqvadron trumpeter med banderoller, hvaremot alla andra instrument afskaffades.

Vid artilleriet användes under Karl den XI:s och XII:s tid endast pukor. Sedermera användes en längre tid endast trummor, till dess att artilleriet under åren 1805—1808 gjordes åkande, då trummorna ersattes af trumpeter. Trummorna användes dock fortfarande under garnisons-

tjänsten och uteslötos ur artilleriets utredning först med året 1827 vid Wendes, 1830 vid Svea och 1831 vid Göta artilleriregemente.

Först emot midten af 1800-talet är det som harmonimusiken äfven vid specialvapnen i musikaliskt hänseende börjar intaga ett mera framstående rum. Framstegen hafva möjliggjorts dels genom skickligare instruktörer, dels äfven genom de storartade förbättringar i instrumenttekniken, som inträdt genom H. Stölzels uppfinning af ventilerna på valdhorn år 1814 och Ad. Sax' uppfinningar af de s. k. Saxhornen (althorn, tenorhorn, bastuba) å hvilka de gamla klaffarne utbytts mot ventiler. Dessa nyare tiders blås-instrument, bland hvilka ytterligare kunna uppräknas kornett, bombardon, helikon, piston o. s. v. hafva alldeles utträngt sina föregångare, de ursprungliga valdhornen med deras vackra, klara timbre, och på senare tider till och med sökt inkräkta på det hittills af århundradens traditioner kringgårdade området för träinstrumenten.

Harmonimusikens styrka och sammansättning.

Såsom framgår af det föregående, har det tvåfaldiga ändamålet med regementsmusiken redan på ett mycket tidigt utvecklingsskede förefunnits. Hvad nu dess första uppgift eller ställande af ett visst antal signalister till truppleddningens förfogande angår, utgör densamma, strängt taget, icke föremål för komiténs ompröfning. Genom de bestämmelser, som i kommandoväg utfärdats angående utbildning af reservspel under beväringsrekrytskolorna, torde också vara tillräckligt sörjdt för att fotfolket och trängen, i händelse af mobilisering, skola erhålla det behöfliga antalet signalister, efter dessa vapenslags taktiska indelning. Komitén vill i detta sammanhang likväl uttala den önskan, att hvarje medlem af harmonimusikkåren, ehvad instrument han än trakterar, må tillhållas att städse kunna väl utföra samtliga anbefallda signaler å jägarhorn eller trumpet. Ifrågasätts torde äfven, huruvida icke utbildning af reservspel borde ske vid alla vapenslag.

Hvad regementsmusikens andra uppgift vidkommer eller utförandet af harmonimusik, äger sådan musik rum vid gifvandet af de s. k. stora signalerna: tapto, revelj, korumslag, förgaddring o. s. v. Vid infanteriet uppträder harmonimusiken därjämte under marsch på fältet, någon gång ännu under stridsöfning — »generalmarsch» — samt då regementet gör föreskrifven honnör för fanan. Härförutom användes densamma till att blåsa psalmer vid gudstjänst samt utföra musik vid fosterländska fester. Musikpersonalens användning såsom sjukbarare är längesedan fallen ur

bruk, hvaremot den vid vissa vapenslag, såsom kavalleriet, tagits alltinera i anspråk såsom orderförare och rapporttryttare. Slutligen har harmonimusiken till uppgift att genom sina glada, lifliga melodier uppfriska truppen, då den hvilar ut efter utståndna mödor och umbäranden i läger eller bivack. De toner, som i fält höras från den egna musikkåren, hafva en underbar verkan, i det att de höja den fosterländska stämningen och till följd däraf äfven motståndskraften.

Ehuru harmonimusiken har en så viktig uppgift att fylla i fält, hafva likväl på senare tider röster höjt sig för ett totalt afskaffande af densamma. Endast signalister på trumpet och jägarhorn, heter det, borde hädanefter få finnas vid arméns truppförband, åtminstone af staten aflönade. Det ligger utan tvifvel mycken öfverdrift uti sådana påståenden. Ej är det nog att endast utbilda stridande. Kriget fordrar ju mycket annat och mera än det som kräfves för sjelfva striden. Långa tider förtgå under ett fälttåg, då truppen icke strider, men då sjukdom och umbäranden af alla slag kunna i fullt ut lika grad pröfva motståndskraften. Det är under sådana tider af nöd och brist och modstulenhets som moraliska faktorer spela in, bland hvilka faktorer äfven musiken intager ett framstående rum.

Men äfven i fredstid kan harmonimusiken få en sådan betydelse för landet, att den väl försvarar sin plats bland statens inrättningar. Såsom arméns musikdirektörer i sin skrifvelse till statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet anført (Bil. XIV), har såväl inom riksdagen som bland allmänheten med alltjämnt växande styrka framhållits nödvändigheten af att den värnpliktiga ungdomen finge af sin militära tjänstgöring ett så stort utbyte som möjligt i allmänbildning och humanitär lifsåskådning. Få hjälpuedel att nå detta senare mål torde vara af kraftigare och mera omedelbar verkan än tonkonsten, rätt utöfvad. Såsom ett i högre mening uppfostrande och bildande medel intager den nämligen — däri jämväl inbegripen sången — enligt komiténs mening ett af de allra främsta rummen. Denna kulturella uppgift för regementsmusiken i framtiden har komitén också tagit hänsyn till, i synnerhet i fråga om infanteriets musikkårer, då dessa musikkårers talrikare personal medgifva en starkare stämbesättning och därigenom ökad musikalisk förmåga, samt deras förläggning rundt om i landet — i regeln en inom hvarje län — tillräckligt fyller de behof, som i musikaliskt hänseende eftersträfvast. Att tillgodose äfven musikkårerna vid specialvapen med regementsmusik af samma omfattning som vid infanteriet finner komitén därför ej behöfligt; det skulle för öfrigt högst betydligt fördyra hela organisationen. Vid dessa vapen, kan man öfver hufvud taget icke heller organisera harmonimusik för musikens skull, utan — utgående från de krafter i musikaliskt hän-

seende, som till äfventyrs kunna finnas bland signalisterna — nöja sig med de prestationer, som dessa, efter erhållen musikalisk utbildning, förmå åstadkomma.

Af det föregående torde framgå, att fordringarna i fråga om sammansättningen af en harmonimusikkår växla efter olika vapenslag. Vid infanteriet, där harmonimusiken skall angifva takt för marschen, fordras gifvetvis i första rummet en viss ljudstyrka, så att marschmusik tydligt kan höras af den truppafdelning, i spetsen för hvilken musiken går. Vid kavalleriet och fältartilleriet åter, vid hvilka vapen marschmusik i tjänsten mycket sällan, om ens någonsin, numera förekommer och i alla hänseenden är af mindre betydelse, måste denna fordran träda i andra rummet, medan signalblåsningen intager försteget. Vid dessa vapen gäller det framför allt att af spelet utbilda goda signalister samt att göra dessa användbara äfven såsom rapport- och ordonnansryttare.

Öfvergår man nu till själfva sammansättningen af en harmonimusikkår vid infanteriet, torde frågan om trummans behöflighet först böra besvaras. Gällde det endast trummans användning som signalinstrument, vore dess öde lätt nog afgjort, ty utan tvifvel kunna de få och enkla signaler, som numera brukas vid infanteriet, lika väl gifvas på jägarhorn som på trumma. Men härmed skulle föga vara vunnet, om icke på samma gång trumman afskaffades äfven som marsch- (takt-) instrument. I detta fall blir man emellertid mera tveksam. Visserligen skulle genom trummans afskaffande vinnas åtskilliga fördelar. Ett fullgodt trakterande af detta instrument fordrar nämligen mycken och tidig öfning, i följd hvaraf ett så ungt element som 14-åringar måste intagas i armén. Vid mera framskriden ålder hafva nämligen handlederna stelnat och förvärfvandet af fullgod skicklighet därigenom omöjliggjorts. Men att behöfva kasernera unga pojkar ihop med äldre manskap är icke lämpligt; en olägenhet som alltså skulle kunna undvikas om trumman afskaffades. Å andra sidan kan invändas det olämpliga uti att utan starka skäl rubba bestående vanor och föreställningssätt inom armén. Trumsignalerna ger åt infanterilägre i fredstid en viss prägel, som skiljer det från de andra vapnens. Trumman är det äldsta af våra nu brukliga marschinstrument. Redan under Erik XIV:s tid funnos, såsom i det föregående är nämnt, »trumbslagare», efter hvilkas signaler knektarne skulle rätta sig. Och allt sedan denna tid har i vårt land trummans ljud kallat fotfolket att taga ställning i rotar och led. En så ärevärdig ålder skapar tradition, en tradition som binder det nya fast vid det gamla med starka band och är ägnad att ingifva den unge värnpliktige, när han börjar sin öfning, en känsla af, att den institution, han inträder uti, är lika rotfast som gammal.

Det har synts komitén, som om en ändring i detta hänseende tills vidare kunde och borde anstå. För denna sin mening finner komitén stöd uti det förhållande, att i de länder, där trumman afskaffats, den till följd af en växande folkopinion åter blifvit införd. Så blef fallet i Frankrike efter 1870 års krig, och i Danmark, där äfven trumman afskaffades, har man måst tillåta dess användande såsom marsch- (takt-) instrument vid vissa tillfällen. Vid sidan af sin reglementsenliga utbildning såsom signalblåsare erhålla därför reservspelen i Danmark numera äfven undervisning i trumslagning. I vårt land, där man af ekonomiska skäl ansett sig böra minska musikpersonalen vid ett fältinfanteriregemente från 51 till 37 man, är det slutligen af en viss praktisk betydelse, att trumman bibehålles som marsch- (takt-) instrument, då i annat fall harmonimusiken blefve väl svag för att kunna tillräckligt höras under marsch.

En annan närliggande fråga är den om träinstrumentens vara eller icke vara. I motsats till hvad fallet är med trumman försvagas icke styrkan af harmonimusiken, om dessa instrument ersättas med ett lika antal mässingsinstrument, hvaremot en ekonomisk fördel genom en dylik förändring förmenas skola ernås, då för vinnande af kompetens att traktera träinstrument erfordras längre öfning och större musikalisk begåfning än för trakterande af mässingsinstrument, hvadan de musikanter, som traktera de förstnämnda, skulle kunna göra anspråk på större aflöning. Såsom ett ytterligare skäl har äfven anförts, att kostnaden för dessa instruments nyanskaffning skulle ställa sig dyrare än mässingsinstrumentens. Hvad nu första skälet beträffar, är det nog sant, att de musikanter, som traktera träinstrument, möjligen kunna hafva grundade anspråk på högre aflöningsförmåner än de öfriga. Men å andra sidan måste en musikkår med träinstrument i musikaliskt hänseende blifva betydligt bättre än en, som saknar dylika instrument, hvilket i sin ordning gör det lättare för musikkåren i dess helhet att erhålla enskilda förtjänster samt sålunda för medlemmar af musikkåren att vinna ökade inkomster, hvaraf slutligen möjligheten att för lägre kostnad anskaffa lämplig personal ökas. Hvad vidare den förmenta större anskaffnings- och underhållskostnaden af träinstrumenten vidkommer, är det visserligen sant, att nyanskaffningen ställer sig något dyrare. Underhållet anses däremot ställa sig betydligt billigare, en åsigt som vinner stöd af föreskriften i beklädnadsreglementet af den 23. sept. 1887, där 10 års »slitningstid» beräknas för trumpet och jägarhorn, medan 25 års beräknas för klarinett. Det har äfven blifvit anmärkt, att trakterandet af träinstrument skulle förringa förmågan att blåsa på signalhorn. Erfarenheten från de regementen, där hvarje medlem af musikkåren årligen underkastas pröfning i signal-

blåsning, jäfvar emellertid detta påstående. Slutligen gäller om träinstrumenten vid infanteriet detsamma, som nyss är anfördt om trummorna i fråga om deras berättigande ur historisk synpunkt, då, såsom i inledningen anförts, under århundraden inga andra musikinstrument funnits vid det svenska fotfolket än »skallmejor» och pipor, hvilka samtliga voro af trä. I Danmark, där den största hushållning gör sig gällande i allt som rör försvarsväsendet, har man icke heller ansett sig böra gå så långt som att alldeles förbjuda användandet af träinstrument, utan få regementena, där-
est anslagen så medgifva, utbilda flöjtister och klarinettister.

Hur stor ljudstyrka en harmonimusikkår vid ett fältinfanteriregemente bör kunna åstadkomma, blir nästa fråga. För icke många tiotal år sedan uppställdes den satsen, att harmonimusiken borde höras af hela bataljonen, då den gick i teten af densamma. Men härvid är att märka, att bataljonerna vid den tiden hade mindre nummerstyrka än nu. Satsen torde också få anses föråldrad. För att emellertid söka utröna, hur långt man i detta fall kunde och borde gå i fråga om inskränkningar, anställdes under sistlidna sommar försök å Ladugårdsgärdet, i närvaro af sekundchefen för Svea lifgarde, då marschmusik utfördes af en harmonimusikkår, i det närmaste sammansatt så som stämbesättningen (Bil. II) utvisar, men med 8 marschtrummor i marschtrumstämman. Hvarje stämma utfördes af en fullt utbildad musikanter, och hade besättningen särskildt inöfvats för tillfället. Under denna musik utförde en bataljon af Svea lifgarde dels förbimarsch, dels marsch på längre afstånd från den stillastående musikkåren. Försöken gån vid handen, att musiken, då den gick i bataljonens tet, nått och jämnt hördes af bataljonens eftersta afdelningar samt att ljudet af densamma på ett afstånd af endast två hundra meter var så svagt, att det egentligen endast var piccolafföjten och trummorna, som hördes, och detta ehuru nästan lugn väderlek var rådande. Den invändningen ligger nu visserligen nära till hands, att musikens styrka beror på hvilka instrument, som ingå i besättningen, äfvensom af själfva instrumenteringen. Båda dessa faktorer voro emellertid i detta fall särskildt uppmärksammade. Ifrågavarande besättning (Bil. II) är därför, enligt komiténs åsikt, den minsta möjliga.

Enligt komiténs mening bör denna stämbesättning fastställas såsom *normalbesättning*. Häremot kan invändas, att alla stämmorna ej kunna besättas, då antalet stämmor är större än antalet musiksergeanter enligt 1901 års härordning. De flesta af de instrument, af hvilka stämbesättningen består, fordra nämligen fullt skolade sådana för att kunna göra sig gällande i harmonien och deras antal kan ej beräknas till mer än 12 (musiksergeanterna), då det ej gärna lär vara möjligt att för en hornblåsarelön af 150 kronor erhålla en fullt utbildad musikanter. Komitén har emellertid i det följande

föreslagit *dels* att utom den fast anställda personalen borde vid infanteriregementena finnas ett antal elever, hvarigenom den fördelen vunnes, att inga musikanter komme att anställas som hornblåsare, som ej, på samma gång de vore fullt utbildade signalister, vunnit någon färdighet uti att traktera de lättare musikinstrumenten, *dels* att underbefälsbeställningar af manskapsklass måtte införas för musikpersonalen, likasom redan skett vid sjukvårdspersonalen, handtverkspersonalen m. fl., hvarigenom en något större aflöning — motsvarande de hittills utgående arfvodena för nummerspelet — för en del af hornblåsarne skulle vara tillgänglig samt till följd häraf fordringarna på hornblåsarnes *musikaliska* skicklighet kunna ställas högre. Utan att i regeln föreslå någon ökning af den fast anställda personalens antal, har också komitén hållit före att nämnda stämbesättning skulle kunna införas såsom normalbesättning.

Att bestämmandet af en dylik normalbesättning skulle vara synnerligen fördelaktigt är utom allt tvifvel. I Danmark m. fl. länder finnes redan en dylik normalbesättning föreskrifven och öfverallt, där den införts, har den ländt till reda och ordning. Dess införande utesluter nämligen det godtycke, som hos oss onekligen på sina ställen ägt rum, i det att musikårens ökande eller minskande uteslutande berott på de medelstillgångar, musikkassan beräknats kunna lämna. När Västmanlands regementes musikkår år 1901 räknade 36 stämmor, hade Västerbottens och Gotlands regementen samma år blott 15 hvarddera. Af Bil. I, upptagande stämbesättningen vid samtliga truppförband sistnämnda år och uppgjord efter till landförsvarsdepartementet ingifna upplysningar, synes, hvilken olika blandning, som varit för handen. En större likformighet, enligt komiténs åsigt, skulle äfven på detta område främja en bättre förvaltning samt åstadkomma större öfverskådlighet vid beräkningen af de för musikens behof erforderliga medel. Slutligen skulle rekryteringen af musikpersonalen underlättas, i synnerhet om aflöningsförmåner och tjänsteförhållanden samtidigt ställdes lika å alla håll, och därigenom icke någon täflan att öfverträffa den ena den andra kunde föranleda därtill, att de skickligaste musikanterna lockades öfver från ett regemente till ett annat genom löfte om större fördelar.

Emot bestämmandet af en viss normalbesättning kan till äfventyrs anmärkas, att om någon stämma ej kunde besättas, harmonien skulle blifva bruten, äfven om det bestämda antalet musikanter funnes tillgängligt, då t. ex. en musikanter, som blåser bastuba, icke i regeln får antagas kunna ersätta en klarinettist. Men detta kan sägas om hvarje musikkår, huru den än är sammansatt. För öfrigt är ifrågavarande sammansättning så gjord, att flera stämmor äro dubblerade, hvadan bortovaron af en af musikanterna i någon

af dessa stämmor visserligen försvagar harmonimusiken, men ej hindrar densamma från att uppträda. Dessutom bör, såsom här nedan kommer att visas, vid vakans inom stämbesättningen en eller annan elev alltid kunna påräknas för trakterandet af de lättare instrumenten. Vid uppgörandet af förslag till stämbesättning vid ett fältinfanteriregemente har komitén slutligen iakttagit, att densamma lätt må medgifva, att — å melantider, då hela musikkåren ej behöfver vara samlad — en oktett må kunna utbrytas.

Emellertid torde denna likformighet i stämbesättning böra vara ovillkorlig, blott när musikkåren uppträder som regementsmusik, såsom vid mönstring, parad, stridsöfning o. s. v. I läger och kasern åter, äfvensom vid de tillfällen, då musikkåren med vederbörligt tillstånd uppträder enskildt eller offentligt utom tjänsten, torde sammansättningen få göras friare, så t. ex. äfven stråkinstrument få användas, allt eftersom ändamålet påkallar och de enskilda tillgångar, som tilläfventyrs kunna anskaffas genom sammanskott eller musikaliska tillställningar m. m., det medgifva. Att vid de tillfällen, då musikkåren sålunda tillåtes att uppträda utom tjänsten, någon afgift för rättigheten att begagna regementets instrument bör erläggas, finner komitén vara i sin ordning, hvadan bestämmelse härom bör å lämpligt ställe intagas.

Stämbesättningen vid öfriga regementen och kårer (Bil. II) är uppgjord med hänsyn till den i stat upptagna musikpersonalen. Att vid fästningsinfanteriet stämbesättningen blir något tunn, vill komitén icke bestrida, men anser sig icke kunna tillstyrka den kostnadsökning, som skulle behöfvas, för att stämbesättningen vid dessa regementen skulle blifva lika stark som vid det öfriga infanteriets.

Vid fälttelegrafkåren och vid de å Vaxholm och Karlskrona förlagda fästningsingeniörkompanierna är den i stat upptagna musikpersonalen så fåtalig, att komitén ansett att någon harmonimusik vid dem ej kan anordnas.

På grund af hvad komitén sålunda anfört, får komitén föreslå:

att en normalbesättning, i enlighet med Bil. II, fastställes för harmonimusiken vid arméns olika truppförband.

Musikpersonalens organisation.

Såsom i det föregående är nämnt, föreslås i regeln ingen förändring i den fast anställda musikpersonalens antal sådant det fastställdes genom 1901 års härordning. Endast i fråga om Gotlands infanteriregemente har komitén ansett sig böra göra ett undantag. Enligt 1898 års organisation funnos därstädes 19 trumslagare (hornblåsare). Af förbi-seende kom antalet att minskas uti 1901 års härordning till 16, ehuru infanterikompaniernas antal ökades från 8 till 10, hvarjämte tillkom ett trängkompani, hvarigenom mobiliseringsbehofvet i själfva verket ökats med 5 trumslagare (hornblåsare). Komitén har därför ansett, att äfven vid detta infanteriregemente antalet trumslagare (hornblåsare) borde vara 24. Den indragning af nummerspel och trumslagare vid infanteriet, som genom-förandet af 1901 års härordning skulle medföra, skulle härigenom stanna vid 259 i stället för 267. Indragningen är i allt fall mycket betydlig, och stora svårigheter skola säkerligen uppstå vid infanteriregementena att be-sätta de olika harmonistämmorna, därest icke särskilda, af komitén beaktade åtgärder för dessa svårigheters afhjälpande vidtagas. Såsom förut är nämnt har komitén tänkt sig dessa åtgärder bestå däri, att hela den fast anställda musikpersonalen vid infanteriet göres yrkesskicklig och sålunda icke längre bland sig räknar äfven utbildade musikanter, hvilket hittills i flere fall varit händelsen, samt till den ändan föreslagit att elever öfver stat måtte anställas. Antalet af dessa elever har komitén ansett borde bestämmas till 6 vid ett fältinfanteriregemente (12 vid hvarterdera gardesregementet) samt 4 vid ett fästningsinfanteriregemente. Det större antalet vid gardet vill komi-tén motivera därmed att afgangen vid dessa regementen — förlagda som de äro i hufvudstaden med dess många civila kapell — måste beräknas väsentligt högre, då lockelsen att afgå till en friare verksamhet här ligger närmare till hands. Genom anställandet af dylika elever skulle vinnas, utom ofvan nämnda fördel, äfven den att personal erhöles för trakterandet af slaginstrumenten, såsom triangel, cymbal och bäcken, hvarjämte vid sjukdomsfall inom musikkåren, harmonimusiken därför icke behöfde vara urståndsatt att tjänstgöra, emedan, såsom redan är påpekadt en eller annan af de mera försigkomna eleverna borde kunna påräknas för utförandet af lättare mellanstämmor. Musikpersonalens rekrytering genom elever är för öfrigt icke något nytt. Sedan länge har vid åtskilliga truppförband denna väg för återbesättandet af uppståndna vakanser inom musikkåren varit bruklig.

Vid specialvapnen har komitén ansett anställandet af elever obehöfligt. Dels har någon minskning i musikpersonalens antal vid dessa vapenslag ej ägt rum genom 1901 års härordning, dels måste också harmonimusiken vid specialvapnen af ekonomiska och militära skäl komma i andra rummet. Af de svar på vissa frågor rörande harmonimusiken, som infordrats sistlidne sommar till landtförsvarsdepartementet, framgår för öfrigt att elever i regeln icke funnits vid dessa vapen. Komitén har slutligen tänkt sig den möjligheten, att elever, utbildade vid infanteriregementena, borde, därest de ej efter slutad elevskola vunne fast anställning vid eget regemente, lämpligen kunna anvärfvas såsom rekryter för spelet vid specialvapnen.

I fråga om elevs antagande har komitén ansett, att yngling, som söker sådan anställning, borde äga god kroppsstyrka i förhållande till sin ålder, vara utan lyte, fel och bräcklighet, hafva uppnått 14 men ej öfverskridit 16 års ålder, samt hafva med goda vitsord genomgått den för folkskolan bestämda lärokursen.

Anställningen borde ske för en tid af 2 till 4 år medelst kontrakt, försedt med målsmans påskrift om godkännande, ett kontrakt som borde upphöra att vara gällande, om musikanföraren efter en pröfningstid af 3 månader funne, att eleven saknade anlag för musik, eller om eleven före tiden för kontraktets utlöpande erhöle anställning såsom trumslagare (hornblåsare) på stat.

För att vinna fast anställning såsom trumslagare (hornblåsare) vid infanteriet har komitén ansett borde fordras att med goda vitsord hafva genomgått elevskolan. Vid specialvapnen åter, där några elever ej skulle få antagas, måste kontraktet med den anställda trumpetaren vara så affattadt, att han, därest det skulle visa sig att han efter genomgången rekrytskola ej vore lämplig för harmonimusiken, skulle kunna afskedas därifrån och ingå i vanligt manskapsnummer. Regementschefen borde för öfrigt, utan att särskild kostnad behöfde uppkomma för kronan, kunna på förhand förvissa sig om, huruvida den sökande hade fallenhet för musik, innan han antogs såsom rekryt. Hittills har rekryteringen af musikpersonalen vid alla vapenslag skett antingen genom fritt engagement eller genom utbildande af elever; någon gång genom båda sätten i förening. Några bestämmelser i dessa hänseenden hafva ej funnits, utan har rekryteringen skett enligt vederbörandes godtycke. Mycken olägenhet har härigenom vållats, då ofta regementen, som nedlagt möda och kostnad på utbildandet af skickliga musikanter, funnit sina sträfvanden lönlösa, i det att andra regementen med större musikkassor valt den genare vägen att genom löfte om rikligare aflöningsförmåner värfva de färdiga musikanterna. Detta missbruk anser komitén böra städfjas, men har trots att detta kommer att inträffa af sig

själft, om rekryteringen af den lägre musikpersonalen vid infanteriet, där harmonimusiken intager ett mera framstående rum, uteslutande ordnas enligt elevsystemet och, såsom förut blifvit nämnt, aflöningsförmånerna sättas lika vid samtliga truppförband.

Vidkommande själfva anställningen anser komitén att bestämmelserna i Kongl. brevet den 20. december 1901, rörande volontärs antagande, bör blifva gällande äfven för spelet, med det undantag att lägsta åldersgräns vid första anställningen sättes till 16 år. De rekryteringskostnader, som häraf skulle uppkomma, äro redan beräknade i 1901 års härordning, ehuru de anvisade medlen ej behöft tagas i anspråk, då spelet hittills varit undantaget i fråga om rekryteringsbidraget.

Alla beställningsmän, såsom gevärshandverkare, hofslagare, sjukvårdssoldater m. fl., hafva i 1901 års härordning erhållit underbefälsbeställningar af manskapsklass. Endast musiken gör härifrån ett undantag. Komitén har, såsom förut är nämnt, ansett sig böra förorda inrättandet af dylika beställningar äfven här, då den funnit det synnerligen önskvärdt, att äfven den lägre musikpersonalen finge den utsikt till verklig befordran på stat med åtföljande bättre aflöning, som inrättandet af dylika mellangrader innebära. En del af de i staterna uppförda trumslagare-(trumpetare-hornblåsare)lönerna har komitén därför utbytt mot ett motsvarande antal distinktionskorprals-(förste konstapels), korprals- (konstapels) och vicekorprals- (vicekonstapels) löner. Antalet af dessa beställningar och deras fördelning framgår af Bil. III.

Komitén har äfven tagit under ompröfning de vilkor, som borde stadgas för vinnande af befordran till hvar och en af ofvan nämnda beställningar och tror sig hafva funnit det lämpliga uti följande bestämmelser: Till *vice musikkorpral*¹ borde sålunda, enligt komiténs förmenande, regementschef kunna befordra, efter musikanförarens förslag, trumslagare (hornblåsare), som är fullt fälduglig och äger fullgod skicklighet att slå trumma och gifva signaler samt tjänstgjort såsom sådan på stat under minst 2 år och uppnått minst 18 års ålder. Därest den föreslagne antoges från annat regemente och vore afsedd till att tjänstgöra såsom trumslagare, borde regementstrumslagares intyg om fullgod skicklighet i att slå trumma företes. Till *musikkorpral* borde regementschef, på förslag af musikanföraren, kunna befordra fullt fälduglig musikvicekorpral, hvilken såsom sådan tjänstgjort under minst 2 år samt förbundit sig, att därest icke 2 år återstode af hans gällande tjänsteaftal, tjäna uti minst 2 år, räknadt från den näst efter befordran infallande 1. november. Till *musikdistinktionskorpral* slutligen borde regementschef, på förslag af musikanföraren, kunna befordra fullt fält-

¹ Vice konstapel o. s. v. i det följande.

duglig musikkorpral. Vid sist nämnda befordran anser komitén, att hufvudsakliga villkoret bör vara, förutom fältduglighet, musikalisk begåfning och skicklighet. Såsom ofvan synes, har komitén särskildt lagt vikt vid fältdugligheten. Enligt komiténs mening går det icke heller an att vid någon befattning, som är afsedd för kriget, bortse från denna viktiga fordran. Såsom en följd af denna sin ståndpunkt har komitén ansett att bestämmelserna i Kongl. brefvet den 20 december 1901 äfven böra lända till efterrättelse i fråga om åldersgräns för spelet. Om med hänsyn till musikens vidmakthållande sådant skulle vara oundgängligen nödvändigt, borde likväl regementschef i undantagsfall medgifvas rätt att göra underdånig framställning om beställningsmans af musiken qvarstannande i tjänst utöfver stadgad åldersgräns; i intet fall likväl, såvidt icke kan företes intyg om full fältduglighet och skicklighet hos den eventuellt qvarstående.

Hvad *underofficersbeställningarne* vidkommer har komitén ansett, att såsom vilkor för befordran till musiksergeant borde stadgas, att den föreslagne borde vara fullt fältduglig, hafva tjänstgjort såsom musikdistinktionskorpral eller musikkorpral samt hafva genomgått musikunderbefälskolan¹ med goda vitsord. Sådan befordran borde i regel ske vid eget regemente samt på förslag af musikanföraren. Dock borde regementschef äga antaga kompetent sökande från annat regemente, såvidt skriftligt medgifvande till transporten kunde företes från den sökandes regementschef. Förutom de honom enligt tjänstgöringsreglementet för armén åliggande skyldigheter borde musiksergeant vara förpliktad att biträda vid elevernas undervisning samt vid undervisning af de värnpliktige i sång, äfvensom, enligt musikanförarens anvisning, vid utskrifning af stämmor efter partitur.

I olikhet med hvad fallet varit i nära tvåhundra år blef uti 1901 års härordning någon *regementstrumslagarebeställning* icke upptagen å infanteriregementenas stater, ehuru befattningen fortfarande lefver kvar i tjänstgöringsreglementet för armén. De göromål, som ålegat regementstrumslagaren, lära emellertid icke utan vidare kunna afskaffas, äfven om benämningen bortfaller, utan kräfva, nu som förut, viss man af musikpersonalen. Komitén, som icke velat föreslå, att staterna för detta ändamål skulle ökas med någon ny funktionär, har emellertid tänkt sig, att saken lämpligen skulle kunna ordnas på det sätt, att en af musiksergeanterna af 1. klassen öfverflyttades från »kompanistaten» till »staben» med titel »regementstrumslagare». Det är visserligen sant, att harmonimusiken härigenom skulle gå miste om en af de bäst aflönade beställningarna vid besättandet af någon af de ansvarsfullare harmonistämmorna, men å andra

¹ Se längre fram.

sidan bör regimentstrumslagaren vid utförandet af harmonimusik ofta vara att påräkna för en af trumstämmorna.

Hvad tillsättandet af regimentstrumslagarebeställningen vidkommer, är denna beställning enligt komiténs mening så viktig och ställer så stora fordringar i disciplinärt hänseende på innehafvaren, att komitén håller före att till densamma bör kunna sökas från hela armén. Härigenom vunnas nämligen den fördelen, att man, utan att inom eget regemente behöfva framdraga framför äldre kamrater någon yngre förmåga, kunde erhålla en för beställningen lämplig person från främmande regemente, hvilket icke minst ur disciplinär synpunkt ju vore synnerligen fördelaktigt. Ansöknings-tiden har komitén ansett lämpligen kunna bestämmas till 30 dagar. Vid ansökan borde fogas intyg af regementschef om minst 5 års väl vitsordad tjänst såsom trumslagare, hvaraf minst 2 år i befälsgrad. Därjämte borde intyg företes om framstående skicklighet att traktera trumma och signalhorn samt om förmåga att meddela undervisning i trumslagning och signalblåsning.

Hvad regimentstrumslagarens allmänna skyldigheter beträffar, har komitén icke funnit behöfligt att föreslå några ändringar i nu gällande föreskrifter. Han skulle sålunda närmast komma att lyda under musikanföraren samt leda trumslagarnes (hornblåsarnes) öfningar i signalers gifvande, afvensom vaka öfver värden af regimentets signalinstrument. Härjämte borde det åligga honom att, därest musikanföraren pröfvade sådant lämpligt, utföra en af trumstämmorna, när musikpersonalen under musikanförarens befäl utförde harmonimusik.

Hittills har icke funnits å stat uppförd någon anförare vid de militära musikkårerna. Regimentstrumslagaren har visserligen fört befäl öfver harmonimusiken, när den i samlad trupp under exercis uppträdt på fältet eller förstärkt signalisterna vid de s. k. stora signalernas gifvande. Men befattningen har på senaste femtio åren ingalunda varit afsedd för fyllandet af de plikter, som följa med inöfvandet och anförandet af en harmonimusikkår i *musikaliskt* hänseende. Såsom i inledningen nämndes hafva därför vid de flesta af arméens truppförband musikanförare (musikdirektörer) anställts genom särskilda aftal. Någon gång hafva de samtidigt haft fast anställning på stat såsom regimentstrumslagare eller endast uppburit lön på stat såsom fältmusikant, i hvilka fall fyllnaden utgått i form af arfvode eller med andra extra förmåner (Bil. IV).

Enligt 1901 års härordning hafva å samtliga truppförbands (förutom Gotlands artillerikårs och de 6 trängkårernas) stater uppförts musikfanjunkarebeställningar, om hvilka beställningar olika meningar gjort sig gällande, huruvida de varit afsedda för musikdirektörerna eller för regimentstrumslagarne. Komitén har emellertid trott sig böra taga dessa be-

ställningar i anspråk för musikanförarne, men har ansett, att lönen icke borde utgå med lika belopp till alla musikanförare. Ty onekligen kräfves icke blott större förmåga utan äfven mera arbete för att inöfva och anföra en större och mera komplicerad musikkår än en enkel sextett af blåsinstrument. En musikkår, sådan komitén tänkt sig densamma organiserad vid ett fältinfanteriregemente — sammansatt som den är af 26 såväl trä- som mässingsinstrument —, ställer ojämförligt större kraf på sin anförares skicklighet än musikkåren t. ex. vid ett artilleriregemente med endast 14 blåsinstrument. Lönen bör därför icke sättas lika för alla musikanförare. Tillfälle till befordran bör ej håller vara uteslutet för musikanförarne. Komitén vill därför föreslå, att musikanförarne — hvilken benämning den anser böra i staterna träda i stället för benämningen musikfanjunkare — indelas i tre klasser med ty åtföljande olika löneförmåner. Härigenom skulle ytterligare den fördelen vinnas, att innehafvandet af en musik-anförarebeställning af lägre klass komme att utgöra en lämplig förberedelse för erhållande af en sådan af högre klass. Indelningen tänker sig komitén sålunda:

Musikanförare af 1. klassen, anställda vid musikkårer med stämbesättning A. och B., d. v. s. vid hela infanteriet och vid de två stora skånska kavalleriregementena; *musikanförare af 2. klassen*, anställda vid musikkårer med stämbesättning C. och D., d. v. s. vid artilleriet, de mindre kavalleriregementena samt vid Svea och Göta ingenjörkårer; *musikanförare af 3. klassen*, anställda vid musikkårer med stämbesättning E. eller vid alla öfriga truppförband. Anställningen föreslår komitén borde ske efter 30 dagars ansökningstid; hvad de af 1. klassen vidkommer genom förordnande af Kongl. Maj:t och i fråga om de öfriga genom förordnande af regementschefen. Till ansökan, som skulle vara skriftlig, anser komitén borde vara fogadt dels läkarebetyg om duglighet till krigstjänst, dels intyg om minst 5 års väl vitsordad tjänst vid militär musikkår. Gäller ansökan anställning såsom musikanförare af 1. klassen, torde därjämte intyg om aflagd musikdirektörsexamen vid musikkonservatorium i Stockholm vara ett oeftergifligt vilkor.

Beträffande slutligen den rang, som borde tillkomma musikanförare, har komitén — som finner de skäl, som anförts i den skrifvelse direktörerna vid arméns musikkårer inlämnat till statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet sistlidne augusti (Bil. XIV), mycket behjärtansvärda — velat föreslå, att musikanförare af 1. klassen, hvilka, såsom här ofvan är omnämndt, skulle förse med kongl. fullmakt, i och med utnämningen likställdes med civilmilitär person af underlöjtnants värdighet, samt att såväl dessa som öfriga musikanförare, som aflagt fullständig musikdirek-

törsexamen vid konservatorium, efter en viss tjänstetid må af regementschef kunna föreslås till erhållande af högre värdighet.

En följd af denna organisationsförändring blir, att då musikanförare af 3. klassen ej förutsättes skola innehafva mer än sergeants af 1. klassen ställning, å stat uppförda musikstyckjunkare vid Positionsartilleriregementet, Boden-Karlsborgs artilleriregemente och musikfanjunkare vid Bodens ingenjörkår kunna indragas och ersättas med musiksergeanter af 1. klassen, likasom fallet redan är vid Gotlands artillerikår och trängkårerna.

Beträffande musikanförares allmänna skyldigheter har komitén tänkt sig, att — förutom de åligganden, som för närvarande äro för honom enligt tjänstgöringsreglementet för armén stadgade — desamma borde bestå uti åliggande för honom att undervisa de värnpliktige i sång samt att öfvertaga alla en musikbefälhafvare (musikofficer) nu åliggande skyldigheter.

Musikbefälhafvarebefattningen, hvilken ej finnes eller någonsin funnits å stat uppförd, men hvilken genom att upptagas i tjänstgöringsreglementet för armén fått en så att säga officiell prägel, har komitén ansett böra afskaffas. Intet hinder möter nämligen mot att musikanföaren, sedan han erhållit ökad kompetens i militäriskt afseende, öfvertager de med musikbefälhafvarebefattningen förenade göromålen. Snarare torde tjänsten därpå komma att vinna, emedan det härigenom blott blir en person, som kommer att bära ansvaret för allt hvad till musikkompaniet hör. En icke obetydlig vinst i ekonomiskt hänseende erhålles äfven genom en sådan indragning, då det för närvarande finnes musikbefälhafvare, som uppbära ända till 1,000 kronor om året för sina göromål, hvilkas relativa obetydlighet bäst framgår af det faktum att befattningen somligstades ej varit aflönad alls (Bil. IV). Under öfvergångstiden har komitén likväl ansett, att befattningarna tills vidare borde bibehållas vid infanteriet och kavalleriet. Vid öfriga truppslag hafva dylika befattningar icke funnits eller, om de funnits, icke varit aflönade, hvadan komitén ansett, att de icke heller under öfvergångstiden där äro behöfliga.

Förutom musikdirektörs- och musikbefälhafvarebefattningarna hafva vid olika truppförband vid sidan af staten inrättats åtskilliga sysslor, såsom »expeditionshafvande underofficer», kasernmästare, skrifbiträde, »notmarsk», bibliotekarie, läkare — någon gång en af regementets egna läkare, som erhållit ett extra arfvode för att vårda musikpersonalen — o. s. v. Samtliga dessa arfvoden anser komitén icke böra längre utbetalas. Hvad särskildt sjukvården vidkommer, hör det obestriddigen till regementets läkares skyldigheter att mot åtnjutande af i stat uppförda löneförmåner bestrida sjukvården äfven för musikpersonalen, vare sig densamma är

samlad å regementets mötesplats eller, inkallad till öfningsmöte, är in-
 kvarterad i kasern, belägen uti stad inom regementets stånd.

På grund af hvad komitén sålunda anfört får komitén föreslå:

att musikelever må antagas öfver stat till ett an-
 tal af högst 12 vid hvardera af Svea och Göta lifgar-
 den, högst 6 vid hvarje fältinfanteriregemente samt högst
 4 vid hvarje fästningsinfanteriregemente,

att trumslagarnes (hornblåsarnes) antal vid Gotlands
 infanteriregemente ökas till 24,

att underbefälsbeställningar af manskapsklass in-
 rättas för musikpersonalen till det antal Bil. III utvisar,

att musikanförebställningar uppföras på stat, i
 stället för musikfanjunkare(musikstyckjunkare)beställnin-
 gar, samt indelas i tre löneklasser,

att en af musiksergeanterna af 1. klassen uppföres
 på regementsstaben under namn af regementstrumslagare,

att nödiga bestämmelser, angående musikpersonalens
 allmänna skyldigheter, antagande och afsked, i öfverens-
 stämmelse med hvad komitén här ofvan uttalat, in-
 tagas i vederbörliga reglementen och instruktioner,

att musikbefälhafvarebefattningen indrages; men att
 densamma vid infanteriets och kavalleriets truppförband
 må bibehållas, intill dess musikanförare å ny stat öfver-
 taga de med nämnda befattning förenade göromålen.

Musikpersonalens utbildning.

Musikpersonalens utbildning torde ej kunna ordnas efter samma grun-
 der vid alla vapenslag. Såväl rekryteringssättet som det resultat, man
 genom nämnda utbildning vill ernå, föranleda, att infanterimusikpersonalens
 utbildning behöfver ordnas på annat sätt än utbildningen af sagda per-
 sonal vid specialvapnen. Såsom förut är nämndt har komitén föreslagit,
 att infanteriets musikkårer borde rekryteras genom antagande af elever,
 medan däremot vid de öfriga vapenslagen musikpersonalen borde rekryteras
 på samma sätt som annat manskap. Dessutom träder ju vid infanteriets
 musikkårer, såsom i det föregående är framhållet, harmonimusiken mera

i förgrunden än vid specialvapnen. Vid infanteriet måste därför särskild vikt läggas på den *musikaliska* utbildningen och anstalter vidtagas därför, hvilket däremot icke torde få anses lika oeftergiffligt beträffande specialvapnens musikpersonal.

Rörande gången af utbildningen har komitén tänkt sig, att den nyantagne eleven borde erhålla sin första utbildning i en *musikelevskola*, där han skulle erhålla den undervisning, som är erforderlig för att kunna antagas såsom trumslagare (hornblåsare) på stat. Det har inom komitén varit föremål för öfverläggning, huruvida denna skola borde vara en enda för hela infanteriet samt förläggas till Stockholm, där bästa utsikten funnes att erhålla tillräckliga och lämpliga lärarekrafter, eller om det borde finnas en skola vid hvarje fördelning eller till och med vid hvarje särskildt regemente. Komitén har hyllat den meningen att utbildningen på ett så tidigt stadium af den musikaliska undervisningen borde — i likhet med hvad fallet är med andra beställningsmäns samt i enlighet med hvad vid vissa regementen hittills har tillämpats rörande musikeleverna — ske i skolor, ordnade vid hvarje särskildt regemente, i synnerhet som elevernas ungdom skulle göra det mindre lämpligt att sända dem till en central skola i Stockholm. En dylik central skola skulle för öfrigt kräfva omfattande åtgärder för förläggning m. m., då en så stor byggnad, som för ändamålet skulle behövas, ej lär finnas tillgänglig utan måste nyuppföras, hvilket skulle medföra kostnader, som genom elevskolornas förläggning till de särskilda truppförbanden undvekes. På grund häraf har komitén ansett sig böra föreslå, att för meddelande af ifrågavarande undervisning en elevskola inrättas vid hvarje infanteriregemente. Lärokursen vid en sådan skola torde böra bestämmas till tvåårig och undervisning meddelas, förutom i trumslagning och signalblåsning, i trakterandet af harmonimusiken tillhörande instrument. Utom den musikaliska utbildningen borde elev jämväl meddelas undervisning i militära ämnen såsom instruktion, gymnastik, fältmarscher m. m.; allt insikter och färdigheter, som äro nödvändiga för honom att äga både vid tjänstgöring såsom signalist och såsom medlem af harmonimusiken. Skolan bör stå under ledning af musikanföraren med biträde af musiksergeanter såsom lärare. Komitén har vidare tänkt sig, att elev må kunna återkommenderas till skolan för vinnande af högre färdighet på något visst instrument.

Hvad slutligen beträffar utbildningen af spel vid specialvapnen, har komitén ansett, att spelet vid dessa vapen borde rekryteras på samma sätt som annat manskap och först efter erhållen fullständig rekrytutbildning meddelas undervisning i signalers gifvande, hvadan någon särskild elevskola vid dessa vapen ej är föreslagen.

Då elevutbildningen ej torde kunna gifva den skicklighet, som fordras för utförande af en stämma inom harmonimusiken, och de skolkunskaper, som erfordrades för inträde i musikelevskolan, ej heller medföra den allmänbildning, som tjänstgöringsreglementet ställer som villkor för befordran till musikunderofficer, anser komitén billigheten fordra, att staten, genom inrättande af en eller flera *musikunderbefälsskolor*, sörjer för att musikpersonalen af manskapsklass må beredas tillfälle att kostnadsfritt få ytterligare förkofra sina kunskaper. Dessa musikunderbefälsskolor, hvilkas motsvarighet man bland annat finner i Norge, anser komitén böra ordnas efter ungefär samma grunder som äro gällande för andra skolor, afsedda för utbildandet af underbefäl inom armén. Lärokursen borde sålunda omfatta en tid af omkring 10 månader, räknadt från den 1 november hvarje år, samt elevantalet beräknas så, att i regeln 2 spel årligen finge beordras från hvarje infanteriregemente. Kommendering inom regementet borde ske i tur och ordning och detta så snart ske kunde efter genomgången elevskola vid regementet, med villkor likväl att eleven i fråga blifvit anställd på nummerstat samt ådagalagt sådan begåfning och nit, att musikanföraren ansåge honom kunna tillgodogöra sig en fortsatt utbildning. Undervisningen vid skolan har komitén tänkt sig ordnad så, att omkring hälften af lärotimmarnas antal användes för fackutbildning efter i samråd med direktören för musikkonservatorium uppgjorda kurser, omkring $\frac{3}{8}$ för allmänbildande ämnen och omkring $\frac{1}{8}$ för militära öfningar (gymnastik, simning, instruktion, fälttjänst m. m.). Efter afslutad lärokurs skulle offentlig examen anställas, hvilken — om medeltalet af därvid erhållna betyg vore »med beröm godkänd» — skulle berättiga eleven att utan särskild examen vinna inträde vid musikkonservatorium i Stockholm. För vinnande af enhet i undervisningssättet samt på samma gång erhålla en väl behöflig kontroll öfver densamma anser komitén fördelaktigt om censor förordnades från nämnda konservatorium med uppdrag att i sådan egenskap underskrifva slutbetygen. Såsom föreståndare för skolan borde kommenderas en musikanförare samt såsom lärare musikunderofficerare, hvarjämte möjligen en redogörare (på samma gång förvaltare) torde vara behöflig, hvilken jämväl skulle hafva till åliggande att tillse lokaler och materiel.

Inom komitén har den frågan varit föremål för öfverläggning, huruvida en eller flera dylika skolor borde inrättas och i senare fallet, huruvida hvarje arméfördelning borde hafva sin egen musikunderbefälsskola eller om två eller tre arméfördelningar borde slås tillsammans om en sådan. Komitén har stannat vid det beslut, att blott en musikunderbefälsskola, gemensam för hela riket, borde finnas för att möjliggöra större enhet i

undervisningen, hvarjämte censor vid afgangsexamina lättare stode att erhålla vid blott en skola än vid flera. Beträffande förläggningsort för skolan har komitén förmodat, att sådan lämpligen kunde erhållas å någon centralt belägen plats, då det eller de regementen som nu öfvas därstädes, hunnit få sitt kasernetablissemant färdigbyggt och har komitén därvid i första rummet kommit att tänka på Axvall, hvars belägenhet är synnerligen förmånlig och där, efter hvad komitén inhämtat, lämpliga byggnader skulle utan nämnvärda kostnader för ändamålet kunna inredas.

Genom elevskolorna samt musikunderbefälsskolan komme det sålunda att blifva vederbörligen sörjdt för nummerspels och musikunderofficerares utbildning vid infanteriregementena. Det återstår nu endast att tillse, om staten bör gå ännu längre och söka underlätta äfven utbildningen till musikanförare. Komitén har varit af den åsikten att så borde vara förhållandet och ansett, att ett visst antal af de skickligaste eleverna vid musikunderbefälsskolan till den ändan borde beredas möjlighet att kostnadsfritt få genomgå musikkonservatorium i Stockholm, dit kompetens för inträde, såsom nämnt är, skulle förvärfvas genom aflagd afgangsexamen från sagda skola. Då det torde vara omöjligt för ett nummerspel att ensamt på sina aflöningsförmåner kunna uppehålla sig någon längre tid i i hufvudstaden, skulle musikanförareaspiranten, därest han icke kunde påräkna något understöd utöfver sagda förmåner, antingen nödgas afstå från den högre utbildningen vid musikkonservatorium eller ock söka skaffa sig extra inkomster, hvilka säkerligen i de flesta fall komme att bestå af ersättning för anställning vid konserter eller varietéforeställningar på något offentligt förlustelseställe. En dylik anställning tager emellertid mycken tid från studierna samt verkar menligt såväl i moraliskt som fysiskt hänseende. Komitén har därför ansett, att det understöd, som lämnas under studietiden vid konservatorium, bör vara så rikligt, att den unge mannen därpå må kunna existera. Sexhundra kronor för årskurs (Oktober—Maj) torde vara ett lämpligen tilltaget belopp, hvilket skulle tilldelas de tre skickligaste eleverna, som aflagt afgangsexamen från musikunderbefälsskolan. I gengäld borde dylik stipendiat förbinda sig, att ej genom anställning vid teater eller annat förlustelseetablissemant söka förskaffa sig några enskilda inkomster under den tid lärokursen varar, utan helt ägna sin tid åt studierna vid musikkonservatorium, samt att efter tagen examen qvarstå vissa år i regementsmusiken. Komitén har genom samråd med direktören vid musikkonservatorium inhämtat, att någon svårighet ej skulle möta att öka konservatoriets elevantal med det föreslagna antalet militärmusikanförarelever, samt att icke heller kostnaderna därför behöfde uppgå till något afsevärdt belopp. Det större elevantalet påkallade visserligen ökade lärare-

krafter, hvarjämte — då musikaliska akademiens lokaler sannolikt ej kunde lämna tillräckligt utrymme för ett ökad antal elever å bläsinstrument — det blefve nödigt att förhyra någon lokal för sagda ändamål i staden. Men de härför påkallade utgifterna skulle, enligt direktörens beräkning, endast komma att uppgå till högst 4,000 kronor i ersättning åt lärare samt 1,000 kronor till hyra, eldning och städning. Det har synts komitén, som om dessa utgifter, med hänsyn till de fordringar, som enligt komiténs mening för framtiden måste ställas på en duglig musikanförare, ej vore så betydliga, att däri skulle ligga något väsentligt hinder för organisationens genomförande i detta fall.

På grund af hvad sålunda anförts får komitén föreslå:

att en musikelevskola inrättas vid hvarje infanteriregemente,

att en musikunderbefälsskola inrättas för utbildande af musikunderofficerare vid armén, hvilken skola förlägges till en centralt belägen plats,

att stipendier må tilldelas de tre elever, hvilka i hvarje årskurs i musikunderbefälsskolan erhållit de högsta betygen, för att bereda dem tillfälle att genomgå musik-konservatoriet i Stockholn.

Musikpersonalens underhåll och aflöning m. m.

Hvad den fast anställda personalen vidkommer har komitén först tagit under ompröfning den frågan, huruvida nämnda personal borde anställas å ordinarie stat, eller, såsom af ålder i vårt land varit brukligt, åtminstone vid flertalet truppförband, antagas medelst kontrakt på vissa år eller med viss uppsägningstid. Anställning medelst kontrakt medför för truppförbandet den fördelen, att stämmorna i harmonimusiken lättare kunna hållas besatta med flitiga och skickliga musikanter, då af lätt insedda skäl endast dylika kunde påräkna att vid kontraktstidens utgång få kvarstanna i tjänst. Anställningen å ordinarie stat kan medföra den olägenheten, att en musikanter genom sjukdom eller skada å läppar och tänder kommer att en längre tid kvarstå i musikkåren, fastän han är oförmögen att tjänstgöra, och med en sådan anställning följer kanske icke håller den eggelse för individen att ständigt förkofra sig i sitt yrke, som anställningen medelst kontrakt innebär. Det har äfven, i synnerhet inom den icke garnisonerade delen af armén, uttalats farhaga för att, om

musikpersonalen sattes på ordinarie stat, harmonimusiken efter några år skulle räkna så många, mer eller mindre, i musikaliskt hänseende odugliga medlemmar, att någon verklig musik, trots alla för densammnas åstadkommande använda anslag, icke skulle kunna utföras. Dessa fördelar och olägenheter har komitén vägt emot hvarandra, men det oaktadt kommit till den slutsats, att musikpersonalen borde uppföras på ordinarie stat. Förnämsta skälet härtill har varit, att musikkårens medlemmar ensamt ej borde intaga en undantagsställning inom armén, hvars hela öfriga fasta personal är uppförd på stat, ehuru äfven af den fordras både intresse, skicklighet och full tjänstbarhet. Komitén har därför hållit före, att förekommande fall af otjänstbarhet inom musikkåren borde behandlas på samma sätt som inom öfriga militära kårer och stater, men har därvid icke förbisett behovet af en lag, som tillåte hvarje militär tjänsteman att vid otjänstbarhet afgå med pension i förhållande till tjänstetidens längd. Genom musikpersonalens uppförande på stat blir dess ställning tryggare, missbruket att locka musikanter öfver från det ena regementet till det andra under löften om större fördelar förhindras och möjligheten att, till förfång för en ordnad förvaltning, godtyckligt öka musikpersonalen utöfver det i stat fastställda antalet omöjliggöres, hvarigenom likformighet och reda äfven inom denna gren af organisationen kommer till stånd. Och har komitén känt sig så mycket fastare i denna sin åsikt som, enligt hvad komitén inhämtat, vid flera garnisonerade truppförband sedan längre tid tillbaka bruket varit att sätta musikpersonalen på ordinarie stat, utan att särskilda olägenheter däraf försports.

Endast i fråga om musikpersonal af manskapsklass och elever, hvilka sistnämnda äro att betrakta såsom öfvertalig personal, har komitén, såsom förut är nämnt, ansett att de borde anställas medelst kontrakt.

Hvad själfva aflöningsförmånerna vidkommer, har komitén icke ansett sig böra föreslå någon ändring i lönerna för musiksergeanter eller för menige trumslagare (hornblåsare, trumpetare), hvaremot för underbefäl af manskapsklass vid musiken komitén beräknat samma löneförmåner, som i allmänhet tillkomma likställd personal inom armén. Huruvida nu den aflöning, som sålunda kan komma att beredas musikkorpralerna i harmonimusiken, skall visa sig tillräcklig, har framkallat någon tvekan. Betänkligheterna hafva dock trätt tillbaka inför det faktum, att vid flera regementen nummerspelets (d. v. s. samma kategori af musikanter vid infanteriet, hvarom nu är på tal) förmåner icke i medeltal varit större under de senast förflutna fem åren. En fastare och likartad organisation inom hvarje truppslag, större utsikt till befordran samt därmed förenade större inkomster äro ock faktorer, som äro ägnade att utjämna förhållandena och

sänka öfverdrifna fordringar. Nekas kan ej heller, att det icke skulle te sig fördelaktigt ur organisationssynpunkt, om beställningsman vid musiken finge uppbära större aflöningsförmåner på stat än beställningsman af samma tjänstegrad vid andra tjänstegrenar inom armén. Sannolikt skulle ett dylikt förhållande vara ägnadt att väcka afund och missnöje inom vida kretsar.

Hvad därefter frågan om musikanförarnes (musikdirektörernas) aflöningsförmåner vidkommer, framgår af tab. Bil. IV deras belopp under år 1901. I fråga om beloppets storlek har komitén utgått från den beräkningsgrunden, att en musikanförare af första klassen, som vore ständigt tjänstgörande vid ett i Stockholm förlagdt truppförband, borde kunna räkna på en inkomst af omkring 3,000 kronor om året i ett för allt. En sådan utgångspunkt finner komitén icke för hög, synnerligen om man tager hänsyn till en sådan persons långa studietid samt föregående tjänstgöring i yrket. Detta så mycket mer som han på samma gång når slutpunkten af sin bana. För att uppnå en sådan aflöningscifra borde alltså en musikanförare af 1. klassen uppföras på stat med löjtnants af 1. klassen aflöningsförmåner. Komitén har i stället beslutat att för honom uppföra den i staten för musikfanjunkaren beräknade lönen, 1,020 kronor och därtill lagt ett arfvode af 480 kronor, så att lön och arfvode skulle tillsammans utgöra 1,500 kronor. Desslikes har komitén höjt hans dagaflöning med 1 krona om dagen, hvarigenom, inberäknadt inqvarteringsbidraget, 400 kronor, samtliga aflöningsförmåner för en i hufvudstaden hela året om i tjänstgöring varande musikanförare komma att stiga till 2,995 kronor. För de musikanförare af 1. klassen, som hafva annan tjänstgöringsort än Stockholm, skulle inkomsterna komma att blifva något lägre, beroende på att inqvarteringsbidraget i sådant fall understiger ofvan angifna belopp med 100 kronor. För musikanförare af 2. klassen åter har komitén uppfört samma aflöning, som nu utgår för musikfanjunkare (musikstyckjunkare); för musikanförare af 3. klassen har komitén uppfört musiksergeants af 1. klassen aflöning.

Det återstår nu endast att redogöra för musikelevernas aflöningsförmåner. Komitén har föreställt sig att desamma — i betraktande af att eleven åtnjuter underhåll och beklädnad in natura samt fri undervisning — borde kunna inskränkas endast till dagaflöning af 30 öre om dagen eller samma dagaflöning som kommer menig trumslagare till del. Dessutom skulle eleven få en mindre årlig gratifikation för flit och skicklighet af 50 kronor för första och 75 kronor för hvarje därpå följande år af elevtiden.

På grund af hvad ofvan blifvit anfördt får komitén
framlägga förslag till stater (Bil. V); samt hemställa
att för hvarje infanteriregemente årligen måtte anvi-
sas ett enligt förenämnda grunder beräknadt belopp att
användas till gratifikationer åt musikelever.

Musikens underhåll.

I fråga om *personalens* af manskapsklass underhåll anser komitén, att detsamma för framtiden bör anordnas lika för all trupp, således äfven för musiken. Kostnaden därför är också tagen i beräkning uti de anslagsbe-
lopp, som finnas å olika titlar uppgifna uti 1901 års härordningsförslag. Den förändring, som komitén anser böra komma till stånd, är alltså en-
dast formell, eller att förvaltningen af de medel, som för ändamålet
behöfvas, icke längre må afskiljas hvad musikpersonalen vidkommer från
den öfriga förvaltningen, hvilket fallet varit vid en del af de truppförband,
som haft musikkassor. Skälen härför komma att längre fram, i redogörel-
sen för musikkassorna, närmare framhållas.

Hittills har musikpersonalen antingen bildat en särskild afdelning
eller varit indelad på kompanierna (squadronerna, batterierna). Då
styrkan ej är alltför ringa, torde det förstnämnda sättet utan tvifvel
vara att föredraga, då därigenom undvikes den olägenheten att för-
lägga unga gossar om 14—16 års ålder tillsammans med äldre man-
skap. Visserligen har det framhållits, att denna olägenhet kunde undvi-
kas, om åldersgränsen för första antagandet sattes högre; men såsom
redan är nämnt blefve därigenom inhämtandet af färdighet att slå
trumma mycket försvåradt, om icke rent af omöjliggjordt. Äfven i fråga
om inlärandet af färdighet att traktera öfriga instrument gäller den satsen,
att detta går lättare, om eleverna börja vid jämförelsevis unga år.

Nu har visserligen den meningen sökt göra sig gällande, att så unga per-
soner som ynglingar af 14 års ålder icke borde tillhöra armén, emedan de
icke kunna uthärda ett fälttågs vedermödor; men därpå kan svaras, att enligt
komiténs förslag ingen blir approberad och således fast anställd, som ej är
16 år fyllda, att meningen ej kan vara att eleverna skola mobiliseras med fält-
trupperna samt att en yngling, som antagits efter att hafva visat sig äga en
stark kroppskonstitution för sin ålder, vid 16 år torde kunna fullgöra sina
åligganden äfven i fält som signalist, i synnerhet om man betänker den
olikhet i fråga om ansträngning, som finns emellan den med gevär och

ammunition tyngde mannen i ledet och signalisten, som i stället endast har att bära ett signalhorn. Vid flerfaldiga tillfällen hafva, såsom krigshistorien visar, ynglingar af denna ålder kunnat uthärda ett fälttågs ansträngningar och umbäranden. Komitén anser därför, att musikpersonalen, därest dess numerär ej är alltför ringa, bör förläggas för sig samt bilda en särskild underafdelning af regementet, detta i synnerhet som, efter hvad komitén inhämtat, planerna till de kasernetablissemang, som under den närmaste tiden äro afsedda att uppföras, afse anordnandet af särskilda lokaler för musikpersonalen, där så lämpligen kan ske.

Hvad vidare kostnaden för *materielens* anskaffning och underhåll beträffar, har komitén låtit anställa vidtgående undersökningar för att utröna, till hvilka belopp denna kostnad under senare tid uppgått vid arméns olika truppförband. I tabell (Bil. VI) är denna kostnad närmare angifven. Efter att äfven hafva inhämtat prisuppgifter å de olika instrument, som ingå i harmonimusiken, samt tagit del af de bestämmelser, som hittills varit gällande för beräkning af underhållskostnaden för de regementen, där densamma särskildt anvisats och ej blifvit bestridd af musikkassans medel, har komitén låtit uträkna vissa approximativa belopp, utvisande den underhållskostnad, komitén anser behöfva bestämmas. Densamma framgår af tabellen (Bil. VII). Ut i dessa summor ingå äfven de mindre belopp, som hittills utanordnats från anslaget för arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof och hvilka utgjort för ett indelt infanteriregemente 60 kronor 60 öre och vid ett indelt kavalleriregemente 28 kronor 12 öre. (Bil. IX.)

I sammanhang med denna fråga har slutligen komitén ansett sig böra föreslå, att alla underhållskostnader för musikmaterielen sammanföras till ett enda anslag, under titel: *Musikens vid armén underhåll*. Komitén föreslår därjämte, att detta anslag måtte uppföras näst efter anslaget till »arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof», hvilket därigenom skulle komma att i någon mån minskas. Från förstnämnda anslag skulle, såsom komitén tänkt sig, jämväl få utbetalas gratifikationer åt elever, utgifterna för musikunderbefälsskolan, stipendierna åt musikanförräspiranterna under deras vistelse vid musikkonservatoriet i Stockholm samt ersättningen åt detta läroverk för lokalhyra, arfvoden åt lärare, musikbefälhafvare m. m.

På grund af hvad ofvan är anfördt får komitén föreslå:

att underhållet af musikpersonalen af manskapsklass bestrides af de ordinarie underhållsanslagen;

att musikpersonalen vid infanteriregementena bildar ett särskildt kompani, som förlägges för sig;

att underhållet af musikmaterielen beräknas på sätt i tab. (Bil. VII) är uppgifvet;

att ett ordinarie anslag under rubrik »Musikens vid armén underhåll» uppföres i riksstaten näst efter anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof; samt

att arfvoden åt musikbefälhafvare, med 200 kronor åt hvarje, må af nämnda anslag tillsvidare bestridas.

Musikkassorna.

Det hörde till indelningsverket att med förkärlek bilda särskilda under fristående förvaltningar ställda fonder och kassor för tillgodoseende af försvarsväsendets olika kraf. Sålunda hafva vid de flesta truppförband för musikens ändamål bildats särskilda musikkassor.¹

På komiténs föranstaltande har inforrats utredning rörande dessa kassors uppkomst. Af de ingångna svaren har framgått, att sättet för kassornas bildande i allmänhet icke kunnat utrönas. Några regementen hafva dock kunnat inkomma med fullständigare uppgifter i detta hänseende. Så har förvaltningen vid Kronobergs regemente upplyst att krigskollegium den 14 februari 1774 meddelade stadfästelse å »den kassa till underhållande af musiken och grenadierarmementet», om hvilken regimentets officerskår år 1760 träffat aftal; att denna kassa — som därefter flere gånger växade namn och kallades, år 1818 *Musique Cassan*, åren 1825—1826 *Kongl. Kronobergs regementes Cassa*, åren 1827—1847 *N:o 11 Kongl. Kronobergs regementes Musik och Scholæ Cassa* samt åren 1848—1861 *N:o 11 Kronobergs regementes Musikkassa* — på grund af officerskårens beslut den 19 maj 1862 fördelades på *Officerskårens kassa för musikens underhåll*, dit alla medel, som enligt af generalmönsterherren godkänd redovisning af N:r 11 Kronobergs regementes musikkassa förklarats vara enskilda, öfverfördes, och på *Musikkassan*, dit endast de enligt författningar till musikens underhåll anslagna medel öfverflyttades. De efterforskningar som gjorts vid Jönköpings regemente gifva vid handen att regimentets musikkassa uppkommit ur en år 1820 såsom »regimentets enskilda» benämnd kassa, från hvilken dock år 1853 skiljts däri ingående enskilda medel. Vid Dalregementet har

¹ Vid flere af arméns truppförband finnas helt och hållet af enskilda medel bildade musikkassor, som äro afsedda att bestrida sådana kostnader för musiken, hvartill statsanslag varit otillräckligt eller helt och hållet saknats.

musikkassan uppkommit redan före år 1832, då kassans tillgångar af enskilda medel utbrötos ur kassan. Älfsborgs regementes musikkassa fanns år 1825. Kassan erhöll årligen bidrag af en passevolans, som regementets chef enskildt ingått å regementets vägnar med Krigskollegium om renhållning af beväringsgevären. Efter upphörande af denna passevolans kom musikkassan att sammanblandas med regementets enskilda gevärspassevolans-kassa, men åtskildes därifrån den 17 juni 1874, hvilken åtgärd sedan blef af generalmönsterherren vid år 1877 förrättad generalmönstring godkänd. Värmlands regementes musikkassa bildades år 1840 af vakansafgifterna från 38 till musikens underhåll anslagna rotar. Om öfriga allmänna musikkassors uppkomst har komitén icke vunnit någon säker kännedom.

I afseende på musikkassornas *användning* och *förvaltning* kan komitén anföra följande.

Genom åtskilliga stadganden har Kongl. Maj:t lämnat vederbörande regements- och kårchefer en synnerligen fri dispositionsrätt öfver musikkassorna. Redan efter det 1828—1830 års Riksdag afslagit Kongl. Maj:ts — på förutsättning om indelningsrätternas upphörande och ingående till statskassan samt ämbets- och tjänstemännens aflönande med kontanta penningar grundade — förslag till lönereglering för indelta armén, men däremot beviljat ett kontant anslag till löneförbättring med anhållan att Kongl. Maj:t ville låta verkställa en sådan lönereglering, som bragte lönevillkoren till möjligaste likhet inom samma grad vid hvarje regemente eller kår, medgafs vederbörande regements- och kårchefer stor frihet vid bestämmande af musikpersonalens aflöning. I skrifvelse den 21 maj 1831¹ till de särskilda komiterade, åt hvilka Kongl. Maj:t med anledning af Riksens ständers berörda beslut i nåder uppdrog att uppgöra nytt förslag till lönereglering för armén, i enlighet med de af Riksens ständer fastställda grunder, förordnade nämligen Kongl. Maj:t »att ehuru Spelets numeraire vid Infanteri Regementerna blifvit till ett maximum i nåder bestämd, Committerade likväl egde att i underdånighet föreslå ett visst antal Rotelöner att af Regements eller Corps Cheferne i mån af tillgångarne uppbäras, med rättighet att desamma, efter sig företeende omständigheter, bland musikpersonalen fördela, blott denna personal hvarken komme att öfverskrida det antagna maximiantalet eller så mycket förminskas att tjensten derigenom blefve lidande» samt »att ehuru alla Cavalleriregementen och Batailloner fått sig lika många Stabs- och andre Trumpetare tilldelade och nära nog samma numeraire som nu

¹ Anföres uti inledningen till Kongl. cirk. 2 febr. 1833 ang. lönereglering för indelta armén.

finnes, *Cheferne likväl, likasom vid Infanteriet, må äga rättighet att efter godtfinnande emellan musikpersonalen fördela anslagen och nummerlönerna till musikens underhållande; att vid hvarje Squadron 4 nummer skola hållas vacante till Hofsmeders aflönande, hingsthållning och lönefyllnad för Musiken, hvilken lönefyllnad ansetts nödvändig för bibehållande af Cavalleri Regementernas nu ägande samt med upoffring och besvär anskaffade Harmonimusk». Denna grundsats följdes äfven vid nästa stora lönereglering. I Kongl. brefvet den 26 November 1875 bestämdes nämligen, att då den år 1875 beslutade nya löneregleringen för armén icke var afsedd att förändra sättet för musikens underhåll, vederbörande chef ägde att för musikens underhåll mot redovisning disponera de därtill å de indelta infanteriregementenas och kårernas nya stater uppförda anslag. I kap. III § 31 af reglementet för den ekonomiska förvaltningen vid indelta arméns regementen, Värmlands fältjägarrekår och allmänna bevärmanskabet under fred den 9 april 1880 stadgades också, att de för musikens underhåll anvisade allmänna tillgångar af kontanta medel eller nummervakansafgifter skola ingå till en musikkassa, som skall handhafvas af en förvaltningsdirektion med rätt för chefen att disponera och med biträde af regementsintendenten använda desamma på sätt för ändamålets uppnående pröfvas lämpligast och med möjligaste sparsamhet är förenligt, under iakttagande beträffande kassavärden af de i reglementet i allmänhet gifna föreskrifter, så vidt de äga tillämplighet. I beklädnadsreglementet den 23 september 1887 föreskrefs, att de medel, som till förvaltningsdirektionerna inginge för bekostandet af beklädnad åt spel i nummer och trumslagare, skulle af direktionen efter regementschefens bestämmande antingen användas för personalens beklädande in natura eller utbetalas kontant till dem, hvilka själfva försåge sig med beklädnad, eller ock öfverlämnas till musikkassan, som i sådant fall skulle öfvertaga de med ifrågavarande bestyr förenade kostnader och fördenskull jämväl uppbära inkomsten för de försålda kasserade munderingspersedlar, hvilka med denna kassas tillgångar anskaffats och underhållits. Vidare stadgas i beklädnadsreglementet, att förvaltningsdirektion äger att utbekomma ett visst årsanslag för anskaffningen af signalinstrument, men att kostnaden för desammas underhåll såsom förut skulle bestridas af musikkassan samt att nämnda årsanslag kunde efter regementschefens bestämmande öfverlämnas till musikkassan, emot det att jämväl anskaffningskostnaden därifrån bestredes, i hvilket fall inkomsten af försålda kasserade signalinstrument skulle inflyta till musikkassan i stället för att i direktionens persedelredogörelse uppdebiteras. Sedermera har enligt Kongl. kungörelsen den 23 november 1894 förvaltningsdirektionens åligganden öfvertagits af rege-*

mentsförvaltningen. I fråga om tillämpningen af de år 1901 för arméns truppförband fastställda stater har, enligt samma uppfattning som förut gjort sig gällande, genom Kongl. bref den 27 september 1901 föreskrifvits, att vid hvarje icke garnisoneradt truppförband — Gotlands infanteriregemente undantaget — till musikens underhåll anslagna tillgångar, vare sig aflöningsmedel eller andra, skulle, där sådant befunnes lämpligt, ingå till musikkassan att af truppförvaltningen fritt disponeras till musikpersonalens aflöning, underhåll och beklädnad samt andra nödiga utgifter för musiken; dock med iakttagande af de i staterna för hvarje särskildt truppförband gifna föreskrifter angående musikpersonalens antal; och att följaktligen skulle i fråga om de aflöningsförmåner, som sålunda till musikpersonalen komme att utgå ur musikkassan, gälla särskildt avslutade kontrakt, hvaremot, därest vederbörande chef funne lämpligt att, på sätt i allmänhet vore, om underofficerarnes och manskapets antagande föreskrifvet, besätta viss, i stat uppförd musikunderofficersbeställning eller visst musiknummer och sålunda undantaga de därtill anslagna aflöningsmedlen från musikkassan, å dessa aflöningsmedel skulle tillämpas, hvad i aflöningsreglementet vore stadgadt i fråga om motsvarande aflöningsförmåner till likställd personal. Slutligen har genom Kongl. brefvet den 31 december 1901 förordnats, att vid tillämpning af sistberörda stater skall ytterligare iakttagas, att ofvan omförmälda, i nämnda brefvet den 27 september 1901 gifna bestämmelser skulle äga tillämplighet jämväl vid garnisonerade armén afvensom i tillämpliga delar för Gotlands trupper.

Så länge bidrag af enskilda medel behöfdes för upprätthållandet af arméns musik i godt stånd samt de allmänna medel, som finge för musikens ändamål disponeras, delvis inflöto oregelbundet, var det måhända nödvändigt att samtidigt som bestämmanderätten ifråga om musikpersonalens aflöning och underhåll öfverläts på regements- och kårcheferna, äfven lämna dessa fri dispositionsrätt öfver musikkassornas tillgångar. Ett sådant förfaringssätt fick, enligt hvad ofvan anförts, äfven häfd för sig. Men sedan statsverket öfvertagit alla för musiken nödiga utgifter, behöfva truppförbanden naturligen icke längre musikkassorna. Komitén har därför ansett, att musikkassorna hädanefter icke böra få af truppförbanden disponeras, samt att i följd häraf nyssnämnda bestämmelser i Kongl. brefven den 27 september och 31 december 1901, angående tillämpningen af staterna, böra upphävas.

Musikkassornas *inkomster* hafva utgjorts dels af statsmedel och dels af enskilda medel.

Inkomsterna af allmänna medel hafva förnämligast utgjorts af vakansafgifter af till spel i nummer anslagna samt till fältmusikanter och musi-

kens underhåll indragna rotar, ersättning för det å vakansafgifter för indragna nummer »afkortade» beklädnadsbidraget, passevolansersättningar kontanta statsbidrag till musikens aflöning och underhåll m. m. samt vinst- och räntemedel å kassornas kapitalbehållningar.

De enskilda medlen hafva sedan långliga tider tillbaka utgått i form af bidrag från officerskårerna eller regementenas enskilda kassor för betäckande af de utgifter, hvartill kassornas inkomster af allmänna medel icke lämnade tillgång. Genom den sammanblandning af statsmedel och enskilda medel, som härigenom uppstod, och äfven genom regementschefernas fria bestämmanderätt öfver kassornas förvaltning vann det föreställningssättet insteg inom armén, att musikkassan utgjorde och kunde handhafvas nästan såsom varande regementets enskilda kassa, ett föreställningsätt som synes fortfarande lefva kvar på många håll.

Rörande *redovisningen* af musikkassorna och *äganderätten* till desamma hafva olika myndigheter vid skilda tillfällen haft anledning att yttra sig. Sålunda har genom förvaltningsreglementet den 9 april 1880 stadgats, att musikkassa, som ägde allmänna tillgångar, skulle årligen redovisas enligt de föreskrifter, som af arméförvaltningen därom lämnades, och att denna redovisning skulle ingå till vederbörande ämbetsverk i sammanhang med regementets eller kårens öfriga aflöningsräkenskaper. Innefattade kassan äfven bidrag från regementets enskilda medel, finge redogörelsen före dess öfversändande till berörda ämbetsverk undergå granskning af revisorer, utsedda inom regementet.

Med anledning däraf att det i Kalmar regementes musikkassas räkenskap redovisade kapital, enligt anteckning i räkenskapen, uppgifvits vara officerskårens tillhörighet, men öfriga musikkassors redogörelser däremot icke upplyste, om eller i hvad mån i kassornas tillgångar innefattades några regementenas eller kårernas enskilda medel, föranleddes 1887 års statsrevisorer att ifrågasätta, huruvida icke en utredning rörande äganderätten till musikkassorna borde föranstaltas och redovisningen för de till musikens underhåll vid de särskilda regementena och kårerna afsedda medel så ordnas, att, där någon del af dessa medel befunes vara regementenas eller kårernas enskilda egendom, denna del blefve redovisad för sig utan sammanblandning med de för ifrågavarande ändamål från statsverket utgående bidrag i nummervakansafgifter och kontanta anslag. Häröfver yttrade sig arméförvaltningen å civila departementet genom underdånigt utlåtande den 3 januari 1888, hvaruti anfördes, att redan vid granskning af 1883 års redogörelse för Kalmar regementes musikkassa arméförvaltningens revision gjort anmärkning mot förberörda anteckning, som enligt dess mening oriktigt tillade officerskåren äganderätten till kassans uppsamlade kapital, och att denna anmärknings-

fråga, som i besvärsväg genomlupit alla instanser, blifvit af Kongl. Maj:t den 10 augusti 1887 sålunda afgjord, att Kongl. Maj:t förklarar ändring icke böra äga rum i kammarrättens af regementet öfverklagade utslag af den 23 december 1885, hvarigenom åter faststälts arméförvaltningens resolution af den 26 därförutgångna maj, enligt hvilken meranämnda anteckning förklarats oriktig och kronans äganderätt till kapitalet blifvit fastslagen. Arméförvaltningen påvisade, att yrkandet om utredning af äganderätten således endast grundade sig på en sedermera såsom oriktig förklarad anteckning i en enstaka musikkassaredogörelse. Om behöfligheten öfver hufvud taget af den ifrågasatta utredningen yttrade sig arméförvaltningen, att då, såvidt arméförvaltningen hade sig bekant, eljes ingen *ens i någon mån* berättigad tvekan gjort sig gällande i fråga om kronans äganderätt till musikkassornas samlade kapital samt de billighetsanspråk, hvilka här och där möjligen ännu kunde från officerskårer framställas på grund af forntida frivilliga bidrag till musikens uppehållande i bättre skick än det, hvartill statens anslag då lämnade tillgång, enligt arméförvaltningens åsikt, lämpligast torde böra af Kongl. Maj:t efter anspråkets framkomst och därefter skedd vederbörlig utredning pröfvas och afgöras, det syntes arméförvaltningen som om någon allmän utredning af äganderätten till musikkassornas kapital icke vore nödvändig.

Statsrevisorerna hade äfven, med anledning af att bland tillgångarna hos tvenne af musikkassorna ingingo värden å fastigheter och att två andra musikkassor under revisionsåret bestridt utgifter för nybyggnader, ansett af vikt att få veta, huruvida dessa fastigheter och nybyggnader vore statens tillhörigheter eller om de bekostats af enskilda medel. Med anledning häraf yttrade arméförvaltningen i nyssnämnda underdåniga utlåtande, att af hvad arméförvaltningen anført om äganderätten till musikkassornas kapitaltillgångar äfven framginge arméförvaltningens åsikt angående kronans obestridliga äganderätt till de bland dessa tillgångar befintliga fastigheter.

Vidare hade samma statsrevisorer mot musikkassaräkenskaperna erinrat, att vid desamma icke, på sätt för allmänna verk och inrättningar eljest vore stadgadt, fogats inventarieredogörelser, af hvilka kunnat inhämtas, hvad af inköpta instrument och öfriga inventarier som vore statens eller enskildes egendom. För att vinna klarhet i fråga om äganderätten till berörda inventarier, i afseende på hvilka möjlighet förefunnnes, att någon del kunde vara inköpt direkt för officerskårens medel och således måste anses för dennas tillhörighet, lämnade arméförvaltningen föreskrift om att inventarieförteckning skulle bifogas musikkassaredogörelsen.

Men utom statsrevisorerna och arméförvaltningen har äfven justitiekanslersämbetet haft anledning att gifva ett utlåtande rörande musikkassornas rättsliga ställning.

Fråga därom var före, när förvaltningen vid Skånska husarregementet år 1901 gjorde framställning om, att en för musikkassans räkning inköpt tomt i Helsingborg jämte därå på bekostnad af musikkassan uppförda byggnader, som användts till lokal för musikkårens öfningar, måtte få försäljas, enär de icke vidare vore för musikpersonalen behöfliga, sedan lokal för öfningarna blifvit beredd i den åt regementet upplåtna kasern. Arméförvaltningen å civila departementet, som underställde denna framställning Kongl. Maj:ts pröfning, yttrade därvid att arméförvaltningen ansåge den föreslagna försäljningen vara en för musikkassan fördelaktig förvaltningsåtgärd och att det vore själfklart att köpeskillingen skulle ingå i musikkassan. Ärendet hänsköts därefter till justitiekanslersämbetet, som, sedan ämbetet anförde de bestämmelser, som varit eller voro för kassans förvaltning gällande, anförde, att billighetsskäl visserligen kunde åberopas för att musikkassan måtte få behålla en blifvande köpeskillning, men att rättsligt hinder icke torde möta för att i den mån, som musikkassan för bestridande af kassan åliggande utgifter icke behöfde köpeskillingen, disponera densamma för något annat regementet eller landtförsvaret i allmänhet tjänande ändamål.

Komitén, som ansett, att musikkassorna böra indragas till statsverket, sedan alla för musikens underhåll nödiga medel blifvit af Riksdagen beviljade, har, innan den velat förorda verkställigheten af en sådan indragning, önskat förvissa sig om, i hvad mån enskilda medel inginge uti kassorna och därför begärt upplysning härom från samtliga regements- och kårchefer.

Af de inkomna svaren framgår, att af de 31 regementen, som äga musikkassor, finnas både allmänna och enskilda medel uti 20 kassor och uteslutande allmänna medel uti 11. Men endast 7 regementen af de 20, i hvars kassor ingå enskilda medel, hafva kunnat till siffran angifva dessa medels belopp; de öfriga hafva antingen till följd af för kort tid till utredningen eller för bristande tillgång till arkivhandlingar för närvarande icke kunnat vare sig alls eller endast för vissa år uppgifva storleken af de bidrag, som lämnats till musiken af officerskårerna eller från enskilde regementskassor.

Om också i flere fall af de inkomna svaren kan synas, som om officerskårerna icke hade laglig rätt att återfordra sina gjorda utlägg till musikkassorna, antingen dessa utlägg kommit kapitalbildningen direkt eller indirekt till godo, så kan möjligen billighetshänsyn böra göra sig

gällande för medlens återgäldande, dels därför att de lämnats såsom bidrag till musikens underhåll under förutsättning af att musikkassornas förvaltning och afkastning tillhörde regementet, och dels af det skäl, att liknande uppdelningar mellan kassornas enskilda och allmänna medel, som nu ifrågasätts, förut ägt rum vid flere regementen med vederbörande generalmonsterherres gillande, hvarvid sannolikt vid utskiftningen billighetshänsynen spelat en större roll än de rent juridiska skälen.

Komitén har därför ansett, att de anspråk, som kunna af officerskårerna framställas på återbekommande af lämnade bidrag till musikens underhåll, böra af Kongl. Maj:t prövas och afgöras. Och synes det komitén, att en rundlig tid bör lämnas vederbörande officerskårer för att de så fullständigt som möjligt må kunna verkställa den utredning, hvarpå de skola grunda sina motiverade slutliga yrkanden i ämnet.

De belopp, å hvilka kraf kunna komma att framställas, synas vara så obetydliga i förhållande till musikkassornas storlek, att de i ekonomiskt hänseende endast få en underordnad betydelse.

Sedan Kongl. Maj:t pröfvat de från officerskårerna inkomna anspråken och en eventuell utskiftning af enskilda medel ur musikkassorna ägt rum, och sedan nämnda kassor fullgjort de dem för år 1903 möjligen åliggande utgifter, anser komitén, att kassornas återstående tillgångar böra sammanslås till en enda fond, som ställes under statskontorets förvaltning och användes för tillgodoseende af det ändamål arméns musik afser, sålunda att framtida afkastning af denna fond tages i beräkning vid uppgörandet af kostnadsförslag till musikens underhåll.

För bedömandet af storleken af denna fond hänvisas till Bil. XI, där musikkassornas behållningar den 31 december 1902 finnas angifna, hvilka behållningar enligt Kongl. Maj:ts beslut af samma dag icke få af vederbörande chefer tagas i anspråk utan Kongl. Maj:ts särskilda tillstånd.

På grund af hvad ofvan blifvit anfördt få komiterade föreslå:

att de regementen och kårer, som äga musikkassor, uti hvilka både allmänna och enskilda medel ingå, må uppmanas att inom viss tid hos Kongl. Maj:t framställa anspråk på de enskilda medlens utskiftning ur kassorna;

att musikkassorna efter genomförd organisation af arméns regementsmusik såsom en gemensam musikfond indragas till statskontoret samt

att afkastningen af denna fond vid uppgörandet af statsreglering tages i beräkning vid bestämmandet af anslaget till musikens vid armén underhåll.

Kostnadsberäkning.

Såsom framgår af tabellen (Bil. VIII) skulle kostnaden för regementsmusikens vid armén aflöning (löner, arfvoden, dagaflöning och inqvartering) efter skedd omorganisation enligt komiténs förslag kunna beräknas uppgå till 994,236 kronor 80 öre mot 907,408 kronor 50 öre enligt 1901 års härordning (Bil. VIII). Den ökade utgiften utgör alltså 86,828 kronor 30 öre.

Förutom denna ökade utgift bör till musikens underhåll enligt komiténs mening uppföras ett särskildt anslag i riksstaten under titel: *till musikens vid armén underhåll*, att träda i stället dels för det vid innevarande års Riksdag för år 1904 begärda extra anslaget af 80,022 kronor och dels för den del af anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof, i rundt tal 62,000 kronor, som för samma år beräknats skola anvisas till musikens underhåll.

Storleken af detta anslag kan, enligt komiténs åsikt, beräknas till den i Bil. VII upptagna slutsumman, minskad med den i samma bilaga upptagna kostnaden för elevers underhåll, hvilken kostnad är afsedd att utgå från anslaget till arméns mathållning m. fl. ordinarie anslag. Anslaget skulle då uppgå till 76,508 kronor, hvartill dock under de närmaste åren böra läggas högst 7,200 kronor till arfvoden åt musikbefälhafvare, hvadan anslagsbehofvet alltså skulle stiga till 83,708 kronor. Emellertid bör enligt komiténs uppfattning musikkassorna indragas till statskontoret och deras afkastning användas att så långt den räcker bestrida nu ifrågavarande underhållskostnad. Som nu denna afkastning bör kunna beräknas allra minst till den summa, hvartill den efter en ränteberäkning af endast 3,5 % å behållningen den 31 december 1902 skulle uppgå, eller i rundt tal 34,100 kronor (Tab. Bil. X), skulle alltså det årliga anslagsbehofvet för musikens vid armén underhåll ej öfverstiga 50,000 kronor, hvilket är mer än 18,500 kronor mindre än hvad af anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof hittills utbetalats under år 1902.

Musikkassornas kapital har under år 1902 ökats med 109,540 kronor 80 öre (se Bil. XI), och torde en minst lika stor ökning under 1903 vara att förvänta, hvadan afkastningen af musikfonden med all sannolikhet kommer att uppgå till minst förenämnda belopp, äfven om några enskilda medel skulle före musikkassornas indragande till statskontoret komma att utskiftas från desamma.

Reservationer.

I.

Mot komiténs beslut att fastslå antalet stämmor inom harmonimusiken till 26 vid samtliga regementen tillhörande fältinfanteriet anmäla under-tecknade en afvikande mening, i det vi anse, att stämmornas antal vid Svea och Göta lifgardesregementena bör bibehållas vid det nuvarande antalet 37.

Vid landsortens infanteriregementen har stämantalet hittills i *medeltal* varit 26, hvadan dessa regementens harmonimusik blifvit väl tillgodosedd af komitén i förhållande till den sammansättning, den förut haft.

Men vid gardesinfanteriregementena skulle ett annat förhållande komma att inträda. Där skulle en nedsättning i den hittills brukliga stämbesättningen äga rum från 37 till 26, eller med 11 stämmor, hvarigenom en afsevärd försämring af regementsmusiken i hufvudstaden skulle blifva en följd. För att afhjälpa detta missförhållande anse vi, att musikpersonalen vid hvarterdera af dessa gardesregementen bör ökas med 11 man på stat, korpraler och menige, utöfver det antal, som skulle finnas vid öfriga infanteriregementen. Kostnaden härför skulle i löner och dagaflöning belöpa sig till 3,612 kronor vid hvarterdera regementet, hvilken summa dock kan nedbringas med ett tusentals kronor genom att minska de öfvertaliga elevernas antal från 12 till 6, en minskning, som utan olägenhet kan ske om numerären på stat ökas med 11 man. Genom denna minskning skulle likhet ernås inom hela infanteriet beträffande elevantalet och en besparing i gratifikationer och dagaflöning uppstå af 1,032 kr. vid hvarje gardesregemente.

Om en ökning af 11 man på stat hade orsakat den enda olikheten i gardesinfanteriregementenas sammansättning jämfördt med landsortsregementenas, så skulle vi hafva tvekat att förorda ett sådant afsteg från en likartad organisation, men då nu dessa gardesregementen genom den af riksdagen senast beslutade härordningen skola räkna 12 vicekorpraler och 350 volontärer mera än öfriga infanteriregementen, så är ju likställighetsgrundsatsen redan frångången och kan icke uppställas såsom skäl mot en obetydlig ökning af 11 man i musikkårernas manskapsnumerär. Då där- emot genom en sådan ökning armén erhöle ett tillskott af 22 utbildade

signalblåsare, hufvudstaden fortfarande finge behålla tvenne fullgoda militär-
orkestrar, hvilket icke är utan betydelse i kulturellt hänseende, och då
alla de tusentals partitur, som redan anskaffats för en musikkår på 37
stämmor, kunde framgent komma till användning utan att behöfva under-
kastas en tidsödande och kostbar omarbetning, hvilket blefve följden, om
stämantalet nedsattes, så våga undertecknade föreslå:

att stämbesättningen vid hvartera af Svea och
Göta lifgardesregementena må blifva 37 i stället för 26
och att för detta ändamål å hvar och en af dessa rege-
mentens stater må uppföras 2 musikdistinktionskorpraler,
2 musikkorpraler, 2 musikvicekorpraler och 5 hornblåsare
utöfver hvad komiténs båda öfriga medlemmar, med
ordförandens utslagsröst beslutat samt att, om en sådan
ökning sker, de öfvertaliga elevernas antal minskas från
12 till 6.

Besättningen för de 37 stämmorna föreslå vi må
blifva: 2 flöjter, 2 essklarinetter, 9 B-klarinetter, 1 alt-
klarinet, 2 esskornetter, 1 B-kornett, 2 B-trumpeter,
2 esstrumpeter, 4 valdthorn, 2 tenorer, 4 basuner, 1
bombardon, 3 tubor (2 tubor, 1 helikon), 2 trummor.

J. G. Wikander.

J. G. Kjellberg.

II.

Komiténs samtliga ledamöter hafva beslutat, att en musikanförrare
skulle, förutom dagaflöning och inkvarteringsersättning, erhålla en inkomst
af 720 kronor om han tillhörde 3:e klassen, 1,020 kronor, om han vore af
2:a klassen och 1,500 kronor, om han tillhörde 1:a klassen.

Komitén har äfven varit enig om att beloppen 720 kr. och 1,020 kr.
skulle för musikanförrarna af 3:e och 2:a klasserna uppföras i staten såsom
fast lön, så att pension å dessa belopp skulle komma innehafvarna till godo
vid deras afgång ur tjänsten, men beträffande aflöningen för en musik-
anförare af 1:a klassen hafva tvenne af komiténs medlemmar, med ord-
förandens utslagsröst beslutat, att af de 1,500, kronor som tillerkänts nämnda
anförare, endast 1,020 kronor skulle uppföras i staten såsom fast lön och
480 kronor utgå såsom arfvode, hvarigenom pensionen, som ej beräknas
för arfvode, skulle komma att afknappas med 200 kronor.

Undertecknade anse, att giltigt skäl för sådan afknappning ej finnes, utan att en musikanförrare af 1:a klassen, likasåväl som en anförare af 2:a och 3:e klasserna, bör erhålla pension i förhållande till sin inkomst och föreslå därför:

att 1,500 kronor må för musikanförrare af 1:a klassen uppföras i staten såsom fast lön i stället för af komitén beslutade 1,020 kronor i fast lön och 480 kronor i arfvode.

J. G. Wikander.

J. G. Kjellberg.

III.

Mot det af komitén fattade beslutet att aflönade elever ej skola antagas vid kavalleriets och fältartilleriets å fastlandet musikkårer finner jag mig böra afgifva min reservation.

Nämnda kårer blifva visserligen till numerären i allmänhet lika stora som förut men en viktig skillnad är dock den, att då t. ex. kavalleriets musikkårer hittills varit besatta med 15 skvadronstrumpetare, aflönade såsom sergeanter, komma de hädanefter att bestå endast af 5 musiksergeanter och 10 af manskapsgrad, en reducering uti aflöningsförhållandena, hvars inflytande på musikkårens förmåga i musikaliskt hänseende torde ligga i öppen dag.

Kavalleriregementena hafva hittills varit i tillfälle att kunna rekrytera sina musikkårer med uteslutande skicklig personal. De hafva haft ett godt anseende och vunnit erkännande öfverallt, hvarest de uppträdt och konserterat, såväl i Sverige som i utlandet.

Afseende torde äfven böra fästas vid den längre utbildningstid, som kräfvades vid dessa vapen. Trumpetaren måste nämligen först genomgå fullständig ridkurs i likhet med rekryt och sedan öfvas att kunna gifva signaler till häst innan han kan användas till militärtjänst. Först sedan han vunnit nöjaktig färdighet i nu nämnda afseende, kan han börja ägna sig åt sin musikaliska utbildning, hvilken kräver längre tid ju äldre han är. Såsom förhållandena med anledning af den nya härordningens införande hädanefter komma att gestalta sig torde nu nämnda vapen icke såsom hittills kunna genom fritt engagement rekrytera sina musikkårer. Med hänsyn till nu nämnda musikkårens uppgift såväl att utföra harmonimusik

som att gifva signaler, torde det därför vara af största vikt, att vid desamma utbildas elever, som på ett tillfredsställande sätt kunde fylla uppkommande vakanser.

Det minsta antal elever, som härför kan anses erforderligt, torde böra sättas till 4 vid hvartdera af Skånska husar- och dragonregementena, 3 vid hvar och ett af 1. Svea, 1. Göta, Vendes, Norrlands, 2. Svea och 2. Göta artilleriregementen samt 2 vid hvar och ett af kavalleriets öfriga truppförband, eller sammanlagdt 38.

Jag har tänkt mig, att dessa elever skulle först genomgå en två-årig undervisningskurs i musik vid regementet och därefter erhålla erforderlig militärisk utbildning.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får jag härmed föreslå

att elever till ofvan angifvet antal må vid förenämnda truppförband få antagas.

Stockholm den 31 januari 1903.

J. G. Kjellberg.

Tabell

utvisande stämbesättningen vid harmonimusiken år 1901.

	Flöjt (piccola eller stor).	Oboe.	Ess-klarinet.	B-klarinet.	Altklarinet.	Ass-kornett.	Ess-kornett.	B-kornett.	B-piston.	B-trumpet.	Ess-trumpet.	Waldhorn.	Althorn.	Albasun.	Tenorhorn.	Tenorbasun.	Tenorhelikon.	Tenortuba.	Basbasun.	Bombardon.	Basfaba.	Basbellkon.	Bas- och marschtrumma.	Summa.
Infanteriet.																								
1 Svea lifgarde	2	—	2	10	—	—	2	1	2	—	2	4	—	—	—	6	—	—	—	1	3	—	2	37
2 Göta lifgarde	3	—	2	11	—	—	1	1	1	2	4	4	—	—	—	5	—	—	1	1	2	—	2	37
3 Lifregementet till fot	2	—	2	6	—	—	1	1	1	2	2	2	2	—	—	4	—	—	1	1	3	—	2	30
4 Första lifgrenadierregementet	2	—	1	6	—	—	2	1	—	2	2	2	2	—	—	4	—	—	1	1	2	—	2	30
5 Andra „	1	—	1	6	—	—	1	1	1	—	2	2	2	—	—	5	—	—	—	1	1	1	2	27
6 Västgöta regemente	2	—	1	6	—	—	1	1	1	2	2	2	2	—	—	6	—	—	—	—	4	—	2	30
7 Smålands grenadierkår	—	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	—	2	—	3	—	—	—	—	—	2	—	2	13
8 Uplands regemente	2	—	2	8	—	—	2	1	1	1	1	3	2	—	2	2	—	—	—	—	4	—	2	33
9 Skaraborgs „	2	—	1	6	—	—	2	1	1	2	—	—	2	—	2	2	—	1	—	—	2	1	2	27
10 Södermanlands regemente	2	—	2	6	—	—	1	2	—	1	3	1	4	—	—	4	—	1	—	1	4	1	2	35
11 Kronobergs „	2	—	1	5	—	—	1	1	2	—	2	—	3	—	—	4	—	—	1	1	3	—	2	28
12 Jönköpings „	1	—	1	5	—	—	1	2	1	—	2	—	2	1	1	2	—	1	1	1	1	1	2	26
13 Dalregementet	1	—	1	7	—	—	1	1	—	1	2	2	2	—	—	6	—	—	—	1	2	1	2	30
14 Hälsinge regemente	2	—	2	7	—	—	2	1	1	3	—	2	2	—	—	4	—	—	—	—	4	1	2	33
15 Älfsborgs „	1	—	1	6	—	—	1	1	1	—	2	2	2	—	—	4	—	—	—	1	2	—	2	26
19 Västgötadals „	2	—	1	4	2	—	1	2	—	3	—	—	3	1	2	1	—	—	1	1	2	—	2	28
17 Bohusläns „	2	—	1	5	—	—	1	1	—	1	2	2	—	—	2	5	—	—	1	—	4	—	2	29
18 Västmanlands regemente	2	1	2	7	—	—	1	2	—	1	2	4	2	—	—	5	—	—	1	1	2	1	2	36
19 Norrbottens „	1	—	2	3	—	—	1	2	1	—	2	4	—	—	—	6	—	—	—	—	2	—	2	26
20 Västerbottens „	1	—	1	3	—	—	1	—	1	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—	2	—	2	15
21 Kalmar „	2	—	1	6	—	—	2	1	1	2	—	—	3	—	1	2	—	—	—	1	2	—	2	26
22 Värmlands „	2	1	2	6	—	—	3	1	2	—	2	—	4	—	—	4	—	—	1	2	1	1	2	34
23 Jämtlands „	2	—	1	3	—	—	1	1	—	1	2	—	4	—	1	2	—	1	—	1	2	1	2	25
24 Norra skånska infanteriregementet	2	—	1	4	—	—	2	2	—	2	—	—	4	—	—	4	—	—	1	1	2	—	2	27
25 Södra „	1	—	1	5	—	—	2	1	—	1	2	1	2	—	—	5	1*)	—	—	—	2	1	2	27
26 Värmlands fältjägarer	1	—	—	2	—	—	1	—	1	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	1	1	—	2	12
27 Gotlands infanteriregemente	—	—	—	—	—	—	2	2	1	—	1	—	2	—	1	2	—	—	—	1	1	—	2	15
28 Hallands bataljon	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—	1	—	1	7
29 Västernorrlands regemente	2	—	1	4	—	—	1	1	1	1	—	2	2	—	—	2	2	—	1	—	2	—	2	24
30 Blekinge bataljon	—	—	—	—	—	—	2	1	—	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	1	—	2	9
Kavalleriet.																								
1 Lifgardet till häst	—	—	—	—	—	—	2	2	—	2	—	—	2	—	2	1	—	—	—	—	2	—	1	14
2 Lifregementets dragoner	—	—	—	—	—	1	2	1	—	2	—	—	2	—	2	2	—	—	—	2	1	—	1	16
3 „ husarer	—	—	—	1	—	—	2	2	—	3	—	—	2	—	—	2	—	—	—	1	2	—	1	16
4 Smålands husarregemente { till häst	—	—	—	—	—	—	2	2	—	2	—	—	2	—	—	3	—	—	—	—	2	—	—	13
4 Smålands husarregemente { till fot	1	—	—	3	—	—	1	1	—	1	—	—	2	—	—	3	—	—	—	—	2	—	1	15
5 Skånska husarregementet „	—	—	—	—	—	—	2	3	1	1	2	—	3	—	—	3	—	2	—	—	2	—	1	20
6 „ dragonregementet	—	—	—	—	—	—	3	2	—	4	—	—	4	—	—	3	—	—	—	1	2	—	1	20
7 Kronprinsens husarregemente	—	—	—	—	—	—	2	2	—	1	1	—	—	2	2	1	—	—	—	1	2	—	1	15
8 Norrlands dragonregemente	—	—	—	—	—	—	2	2	1	—	1	—	2	—	—	1	1	—	—	1	1	—	1	13
Artilleriet.																								
1 Första Svea artilleriregemente	—	—	—	—	—	1	2	2	1	—	2	—	2	—	—	3	—	—	—	1	2	—	2	18
2 „ Göta „	—	—	—	—	—	—	1	2	—	2	—	—	3	—	—	2	—	—	—	1	1	—	2	14
3 Wendes „	—	—	—	—	—	1	2	3	1	—	2	—	3	—	—	2	—	3	—	—	3	—	1	21
4 Norrlands „	1	—	—	3	—	—	2	2	—	1	2	—	2	—	3	1	—	—	—	1	1	—	2	21
5 Andra Svea „	—	—	—	—	—	1	3	3	—	1	2	—	3	—	—	4	—	—	—	—	3	—	2	22
6 Andra Göta „	1	—	1	4	—	—	1	1	—	2	—	—	2	—	—	1	2	—	—	—	2	—	2	19
7 Gotlands artillerikår	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	1	—	—	6
9 Karlsborgs „	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	1	—	1	6
Fortifikationen.																								
1 Svea ingenjörkår	—	—	—	—	—	—	2	1	2	—	—	—	2	—	2	1	—	—	—	1	1	—	2	14
2 Göta „	—	—	—	—	—	—	1	1	—	1	—	—	2	—	1	1	—	—	—	1	1	—	2	11
Trängen.																								
1 Svea trängkår	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	—	2	—	—	—	—	1	—	1	7
2 Göta „	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	—	4
3 Norrlands trängkår	—	—	—	—	—	—	2	2	1	—	1	—	—	—	—	3	—	—	—	—	1	—	2	12
4 Wendes „	—	—	—	1	—	—	1	1	—	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	—	1	—	1	7

1) Euphonium.

Stämbesättning A.

vid ett fältinfanteriregemente.

	Antal stämmor.
Flöjter	2
Ess-klarinett	1
B-klarinetter	5 ¹⁾
Ess-kornett	1
B-kornett	1
B-trumpet (Piston)	1
Ess-trumpeter	2
Valdhorn (Althorn)	2
Tenorhorn	1
Basuner	5 ²⁾
Bombardon	1
Bastubor	2
Trummor (bastrumma och marschtrumma)	2
Summa	26.

¹⁾ 2 första, 2 andra, 1 tredje.

²⁾ 1 solotenor, 1 sekunda d:o, 3 basuner.

Stämbesättning A.

vid ett fästningsinfanteriregemente.

	Antal stämmor.
Flöjt	1
Ess-klarinett	1
B-klarinetter	3
Ess-kornett	1
B-kornett	1
B-trumpet	1
Althorn	2
Tenorbasuner	2
Bastubor	2
Trummor (bastrumma och marschtrumma)	2
Summa	16.

Stämbesättning B.

vid Skånska husar- och dragonregementena.

	Antal stämmor.
Ass-kornett	1
Ess-kornetter	2
B-kornetter	2
B-trumpeter	2
Ess-trumpeter	2
Althorn (valdhorn)	2
Tenorhorn	2
Tenorbasun	1
Bariton	1
Basuner	3
Bastubor (1 tuba, 1 helikon)	2
Trummor	2
Summa 22.	

Stämbesättning C.

vid Första Svea, Första Göta, Wendes, Norrlands, Andra Svea och Andra
Göta artilleriregementen.

	Antal stämmor.
Ess-kornetter	2
B-kornetter	2
B-trumpeter	2
Althorn	2
Tenorhorn	2
Tenorbasun	1
Bombardon	1
Tubor	2
Summa 14.	

Stämbesättning D.

vid Lifgardet till häst, Lifregementets dragoner och husarer, Smålands husarregemente, Kronprinsens husarregemente, Norrlands dragonregemente samt Svea och Göta ingenjörkårer.

	Antal stämmor.
Ess-kornett	1
B-kornett	1
B-trumpeter	2
Althorn	2
Tenorhorn	2
Tenorbasun	1
Bombardon	1
Tuba	2
Summa	11.

Stämbesättning E.

vid Gotlands artillerikår, Afdelningen af Boden—Karlsborgs artilleriregemente i Boden, Afdelningen af Boden—Karlsborgs artilleriregemente å Karlsborg, Positionsartilleriregementet, Bodens ingenjörkår, Första Svea trängkår, Första Göta trängkår, Norrlands trängkår, Wendes trängkår, Andra Svea trängkår och Andra Göta trängkår.

	Antal stämmor.
Ess-kornett	1
B-kornett	1
Althorn	1
Tenorbasuner	2 (1) ¹⁾
Tuba	1
Summa	6.(5) ¹⁾

¹⁾ Vid Gotlands artillerikår.

T a b e l l

utvisande musikpersonalens organisation vid de olika truppförbanden enligt komiténs förslag.

Truppförband.	Musik- anförare af			Regementstrumslagare.	Musik- serge- anter af		Hornblåsare och trum- slagare ¹⁾				Summa personal enligt 1901 års härordning	Summa personal enligt komiténs förslag.	Antal stämmor i harmoni- musiken.	Stäm- besättningens benämning.	Anteckningar.
	1. kl.	2. kl.	3. kl.		1. kl.	2. kl.	dist.-korpr. ⁴⁾	korpraler ³⁾	vice korpraler ²⁾	menige.					
Infanteriet.															
1 fältinfanteriregemente	1	—	—	1	5	6	4	6	6	8	37	37	26	A	Dessutom högst 6 elever vid hvarje fältinfanteriregemente vid gardesregementena högst 12 och vid fästningsinfanteriregementena högst 4.
24 fältinfanteriregementen	24	—	—	24	120	144	96	144	144	192	888	888	26	A	Vid fältinfanteriet anses 4 dist.-korpraler, 4 korpraler och 4 vice korpraler tillhöra harmonimusiken.
Gotlands infanterireg:te	1	—	—	1	5	6	4	6	6	8	37	29	26	A	
1 fästningsinf.-reg:te	1	—	—	1	3	4	2	3	4	7	25	25	16	A	Vid fästningsinfanteriet anses 2 dist.-korpraler, 2 korpraler och 2 vice-korpraler tillhöra harmonimusiken.
1 d:o	1	—	—	1	3	4	2	3	4	7	25	25	16	A	
Kavalleriet.															
Skånska husarregementet	1	—	—	—	6	4	4	4	4	8	31	31	22	B	
Skånska dragonregementet	1	—	—	—	6	4	4	4	4	8	31	31	22	B	
1 öfrigt kavallerireg:te	—	1	—	—	3	2	2	2	2	4	16	16	11	D	
5 d:o	—	5	—	—	15	10	10	10	10	20	80	80	11	D	
Artilleriet.															
Wendes artilleriregemente	—	1	—	—	7	6	2	2	2	4	24	24	14	C	
1 öfrigt fältartillerireg:te	—	1	—	—	6	5	2	2	2	3	21	21	14	C	
4 d:o	—	4	—	—	24	20	8	8	8	12	84	84	14	C	
Transport	30	12	—	28	203	215	140	194	196	281	1,299	1,291			

¹⁾ Trumpetare. — ²⁾ Vice konstaplar. — ³⁾ Konstaplar. — ⁴⁾ Förste konstaplar.

Truppförband.	Musik- anförare af			Regementstrumslagare.	Musik- serge- anter af		Hornblåsare (trumpetare) och trum- slagare.				Summa personal enligt 1901 års härordning.	Summa personal enligt komiténs förslag.	Antal stämmor i harmoni- musiken.	Stämbestättnings benämning.	Anteckningar.
	1. kl.	2. kl.	3. kl.		1. kl.	2. kl.	Dist. korpraler.	Korpraler.	Vice-korpraler.	Menige.					
Transport	30	12	—	28	203	215	140	194	196	281	1,299	1,291	00		
Gotlands artillerikår . .	—	1	—	—	—	—	1	1	1	2	6	6	5	E	
Boden—Karlsborgs art- reg:tes afdelning i Boden	—	1	—	—	2	1	2	1	1	2	17	17	6	E	
D:o & Karlsborg . . .	—	1	—	—	1	1	—	1	1	2	6	6	6	E	
Positionsartillerireg:tet. .	—	1	—	—	3	3	1	1	2	2	13	13	6	E	
Ingeniörtrupperna.															
Svea ingeniörkår (jemte 1 fästningskomp. & Oscar- Fredriksborg).	—	1	—	—	2	2	2	2	2	4	15	15	11	D	
Göta ingeniörkår (jemte 1 fästn.-komp. & Karlsborg)	—	1	—	—	2	2	2	2	2	4	15	15	11	D	
Bodens ing.-kår (4 fästn.- komp.)	—	1	—	—	2	1	1	2	2	3	12	12	6	E	
Fälttelegrafkåren	—	—	—	—	—	1	—	1	1	2	5	5	—	—	Ingen harmonimusk.
Trängen.															
1 trängkår	—	1	—	—	—	1	1	1	2	2	8	8	6	E	
5 d:o	—	5	—	—	—	5	5	5	10	10	40	40	6	E	
Summa	30	14	11	28	215	232	155	211	220	314	1,430	1,422			

Tabell

utvisande aflöningsförmåner för musikdirektörer och musikbefälhafvare år 1901. *)

	Musikdirektörer.				Musik- befälhaf- varens arfvode.
	Lön och arfvode.	Dag- aflöning.	Ersätt- ning för partitur, instrumen- tering och notskrif- ning m. m.	Summa.	
Infanteriet.					
Svea lifgarde	1,200	—	—	1,200	500
Göta lifgarde	2,000	—	—	2,000	500
Lifregementet till fot	1,290	114	1) 68 75	1,472 75	600
Första lifgrenadierregementet .	1,800	76	140 59	2,016 59	400
Andra „	2) 1,525 50	3) 90	—	1,615 50	500
Västgöta regemente	1,536	76	100	1,712	500
Smålands grenadierkår	4) 1,242 66	53 20	75	1,370 86	100
Uplands regemente	1,200	5)	—	1,200	400
Skaraborgs „	1,000	—	—	1,000	600
Södermanlands „	6) 2,400	34 50	96 62	2,531 12	550
Kronobergs „	1,200	52 44	132 70	1,385 14	200
Jönköpings „	1,145	30 48	48 50	1,223 98	500
Dalregementet	2,000	—	—	2,000	400
Hälsinge regemente	1,300	7) 422	—	1,722	400
Älfsborgs „	1,200	8) 300	—	1,500	400
Västgötadals „	1,500	3) 90	—	1,590	9) 650
Bohusläns „	1,500	3) 10) 90	334 08	1,924 08	600
Västmanlands „	11) 1,085 87	3) 90	238	1,413 87	500
Norrbottnens „	12) 1,505	5	125	1,635	200
Västerbottnens „	1,183 32	108	7 80	1,299 12	300
Kalmar „	1,400	—	117 50	1,517 50	13) 482 10
Värmlands „	14) 1,230	8) 300	350	1,880	450
Jämtlands fältjägareregemente	500	54 72	44	598 72	15) 204
Norra skånska inf.-regementet	1,010	47	2 50	1,059 50	200
Södra „	1,200	76	75	1,351	320
Värmlands fältjägarekår 16) . .	—	76	126 10	—	—
Gotlands infanteriregemente . .	1,000	17) 182	200	1,382	75
Hallands bataljon	890	38	—	928	—
Västernorrlands regemente . .	18) 1,500	3) 90	—	1,590	—
Blekinge bataljon	19) 690	38	—	728	—
Summa	38,233 35	24) 2,457 34	24) 2,156 04	42,846 73	10,531 10
Kavalleriet.					
Lifgardet till häst	970	365	314	1,649	Intet arfv.
Lifregementets dragoner	1,400	79	—	20) 1,479	1,000
Lifregementets husarer	1,200	—	—	1,200	600
Smålands husarregemente	1,350	21) 48	276 73	1,674 73	150
Skånska husarregementet	2,000	—	—	22) 2,000	—
Skånska dragonregementet	2,000	—	—	2,000	200
Kronprinsens husarregemente . .	945	365	500	1,810	Intet arfv.
Norrlands dragonregemente . . .	980	21) 48	—	1,028	150
Summa	10,845	905	1,090 73	12,840 73	2,100

1) Vid elevundervisning har musikdirektören dessutom uppburit ersättning med kr. 2:50 pr timme för 1—3 elever.

2) Däraf lönetillskott kr. 25:50.

3) Förslagsvis.

4) Däraf 100 kr. i dyrtidstillägg samt kr. 42:66 i tilläggsaflöning från musikkassan.

5) Dessutom fritt kuvert vid officerarnes bord samt 3 kr. om dagen under tjänstgöring mellan de årliga vapenöfningarna och under fälttjänstöfningar.

Ej skyldig att tjänstgöra mer än 4 månader hvarje år.

6) Däraf 100 kr. i lönetillägg samt i arfvode för musikundervisning 1,000 kr. och såsom arfvode för musik under bevärsrekrytmötet 300 kr. Därjämte fri bostad och vedbrand.

7) Däraf 374 kr. i dagtraktamente under musikskolans vistelse å Sättra brunn.

8) Benämnes i redogörelsen tjänstgöringspenningar.

9) Däraf för inspektionsresor 110 kr. och 40 kr. för handhåvandet af musikförrådet.

10) 2 kr. om dagen under tjänstgöring vid samlad musikkår.

11) Däraf kr. 102:54 i tillfällig löneförbättring.

12) Däraf 845 kr. i arfvode såsom lärare vid regementets musikskola samt 150 kr. i arfvode för notskrifning.

13) Däraf för inspektionsresor kr. 32:10.

14) Däraf 30 kr. i gratifikation.

15) Däraf i reseersättning 4 kr.

16) Ofullständig uppgift.

17) å 2 kr. om dagen.

18) Däraf i gratifikation från officerskassan 690 kr.

19) Däraf 180 kr. i gratifikation från musikkassan.

20) Dessutom i reseersättning kr. 25:40.

21) Förslagsvis efter 2 kr. om dagen.

22) Dessutom portionsersättning och dagaflöning, hvars belopp ej kunnat utrönas.

23) Däraf 672 kronor från anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof.

24) Härå ej medräknadt det i kolumnen för Värmlands fältjägarekår upptagna beloppet.

Artilleriet. Vid artilleriet funnos ej några musikdirektörer, men har vid fältartilleriregementena utgått ett arfvode af 500 kronor till musikföreståndarne, hvilka dessutom åtnjoto stabstrumpetares aflöningsförmåner. Vid Första Svea artilleriregemente samt vid Karlsborgs artillerikår funnos ej musikbefälhafvare. Vid artilleriets öfriga truppförband funnos visserligen s. k. musikofficerare, men utan arfvode.

Fortifikationen. Några musikdirektörer funnos ej. Musikofficer hade ej arfvode.

Trängen. Några musikdirektörer funnos ej. Några arfvoden till musikofficerare hafva ej utbetalts.

*) Enligt musikassornas räkenskaper samt räkenskaperna för anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof och anslaget till aflöning och rekrytering m. m.

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Svea och Göta lifgarden.

	Kronor.		Summa kronor.	
Staben.				
1 Musikanförrare af 1. klassen, lön	1,020	—	2,595	—
arfvode	480	—		
dagaföning à 3 kronor i 365 dagar	1,095	—		
1 Musiksergeant af 1. klassen (regementstrumslagare), lön	720	—	1,267	50
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
Kompanistaten.				
1 Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,267	50
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
4 D:o D:o	—	—		
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	5,070	—
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
5 D:o D:o	—	—		
1 Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	5,737	50
dagaföning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50		
3 D:o D:o	—	—		
1 Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	1,447	50
dagaföning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—		
5 D:o D:o	—	—		
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	1,930	—
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
5 D:o D:o	—	—		
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	1,447	50
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
7 D:o D:o	—	—		
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	289	50
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
5 D:o D:o	—	—		
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	1,447	50
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
5 D:o D:o	—	—		
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
7 D:o D:o	—	—		
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	1,816	50
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
7 D:o D:o	—	—		
Summa kronor	—	—	25,144	—

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Lifregementet till fot, Första lifgrenadierregementet, Andra lifgrenadierregementet, Västgöta, Uplands, Skaraborgs, Södermanlands, Kronobergs och Jönköpings regementen, Dalregementet, Hälsinge, Älfsborgs, Hallands, Bohusläns, Västmanlands, Norrbottens, Västerbottens, Kalmar och Värmlands regementen, Jämtlands fältjägarregemente, Norra skånska infanteriregementet, Södra skånska infanteriregementet samt Västernorrlands regemente.

	Kronor.		Kronor.	
Staben.				
1 Musikanförrare af 1. klassen, lön	1,020	—	2,595	—
arfvode	480	—		
dagaflöning å 3 kronor i 365 dagar	1,095	—		
1 Musiksergeant af 1. klassen (regementstrumslagare), lön	720	—	1,267	50
dagaflöning å 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
Kompanistaten.				
1 Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,103	25
dagaflöning å 1,50 krona i förslagsvis 146 dagar	219	—		
half dagaflöning å 0,75 krona i förslagsvis 219 dagar	164	25		
4 D:o D:o	—	—	4,413	—
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	983	25
dagaflöning å 1,50 kronor i förslagsvis 146 dagar	219	—		
half dagaflöning å 0,75 krona i förslagsvis 219 dagar	164	25		
5 D:o D:o	—	—	4,916	25
1 Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	373	—
dagaflöning å 0,50 krona i förslagsvis 146 dagar	73	—		
3 D:o D:o	—	—	1,119	—
1 Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	298	40
dagaflöning å 0,40 krona i förslagsvis 146 dagar	58	40		
5 D:o D:o	—	—	1,492	—
Transport	—	—	18,560	65

		Kronor.		Kronor.	
		—	—	18,560	65
Transport		—	—		
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön		180	—		
dagaflöning à 0,30 krona i förslagsvis 146 dagar		43	80	223	80
5 D:o D:o		—	—	1,119	—
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön		150	—		
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar		109	50	259	50
1 D:o D:o		—	—	259	50
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön		150	—		
dagaflöning à 0,30 krona i förslagsvis 146 dagar		43	80	193	80
5 D:o D:o		—	—	969	—
Summa		—	—	21,585	25

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Karlskrona och Vaxholms grenadierregementen.

		Kronor.		Summa kronor.	
Staben.					
1	Musikanförrare af 1. klassen, lön	1,020	—	2,595	—
	arfvode	480	—		
	dagaflöning å 3 kronor i 365 dagar	1,095	—		
1	Musiksergeant af 1. klassen (regementstrumslagare), lön	720	—	1,267	50
	dagaflöning å 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
Kompanistaten.					
1	Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,103	25
	dagaflöning å 1,50 krona i förslagsvis 146 dagar	219	—		
	half dagaflöning å 0,75 krona i förslagsvis 219 dagar	164	25		
2	D:o D:o	—	—	2,206	50
1	Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	983	25
	dagaflöning å 1,50 krona i förslagsvis 146 dagar	219	—		
	half dagaflöning å 0,75 krona i förslagsvis 219 dagar	164	25		
3	D:o D:o	—	—	2,949	75
1	Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	373	—
	dagaflöning å 0,50 krona i förslagsvis 146 dagar	73	—		
1	D:o D:o	—	—	373	—
1	Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	298	40
	dagaflöning å 0,40 krona i förslagsvis 146 dagar	58	40		
2	D:o D:o	—	—	596	80
1	Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	223	80
	dagaflöning å 0,30 krona i förslagsvis 146 dagar	43	80		
3	D:o D:o	—	—	671	40
1	Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
	dagaflöning å 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
1	D:o D:o	—	—	259	50
1	Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	193	80
	dagaflöning å 0,30 krona i förslagsvis 146 dagar	43	80		
4	D:o D:o	—	—	775	20
Summa kronor		—	—	15,129	65

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Gotlands infanteriregemente.

Staben.		Kronor.		Summa Kronor.	
1	Musikanförrare af 1. klassen, lön	1,020	—	2,595	—
	arfvode	480	—		
	dagaflöning à 3 kronor i 365 dagar	1,095	—		
1	Musiksergeant af 1. klassen (regementstrumslagare) lön	720	—	1,267	50
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
Kompanistaten.					
1	Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,124	25
	dagaflöning à 1,50 krona i förslagsvis 174 dagar	261	—		
	half dagaflöning à 0,75 krona i förslagsvis 191 dagar	143	25		
4	D:o	—	—	4,497	—
1	Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	1,004	25
	dagaflöning à 1,50 krona i förslagsvis 174 dagar	261	—		
	half dagaflöning à 0,75 krona i förslagsvis 191 dagar	143	25		
5	D:o	—	—	5,021	25
1	Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	387	—
	dagaflöning à 0,50 krona i förslagsvis 174 dagar	87	—		
3	D:o	—	—	1,161	—
1	Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	309	60
	dagaflöning à 0,40 krona i förslagsvis 174 dagar	69	60		
5	D:o	—	—	1,548	—
1	Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	232	20
	dagaflöning à 0,30 krona i förslagsvis 174 dagar	52	20		
5	D:o	—	—	1,161	—
1	Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
1	D:o	—	—	259	50
1	Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	202	20
	dagaflöning à 0,30 krona i förslagsvis 174 dagar	52	20		
5	D:o	—	—	1,011	—
Summa kronor		—	—	22,040	25

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Skånska husarregementet och Skånska dragonregementet.

		Kronor.	Summa kronor.	
Staben.				
1 musikanförrare af 1:a klassen, lön	1,020	—	2,595	—
arfvode	480	—		
dagaflöning à 3 kronor i 365 dagar	1,095	—		
Sqvadronsstaten.				
1 musiksergeant af 1:a klassen, lön	720	—	1,267	50
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
5 d:o	—	—	6,337	50
1 musiksergeant af 2:a klassen, lön	600	—	1,147	50
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
3 d:o	—	—	3,442	50
1 musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	482	50
dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50		
3 d:o	—	—	1,447	50
1 musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	386	—
dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—		
3 d:o	—	—	1,158	—
1 musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	289	50
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
3 d:o	—	—	868	50
1 trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
7 d:o	—	—	1,816	50
Summa kronor	—	—	21,498	—

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Lifgardet till häst, Lifregementets dragoner, Lifregementets husarer, Smålands husarregemente, Kronprinsens husarregemente och Norrlands dragonregemente.

		Kronor		Summa Kronor	
Staben					
1 Musikanförare af 2. klassen, lön	1,020	—	1,750	—	
dagaflöning à 2 kronor i 365 dagar	730	—			
Skvadronstaten					
1 Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,267	50	
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50			
2 D:o	—	—	2,535	—	
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	1,147	50	
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50			
1 D:o	—	—	1,147	50	
1 Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	482	50	
dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50			
1 D:o	—	—	482	50	
1 Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	386	—	
dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—			
1 D:o	—	—	386	—	
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	289	50	
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50			
1 D:o	—	—	289	50	
1 Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50	
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50			
3 D:o	—	—	778	50	
Summa kronor	—	—	11,201	50	

Bil. V g.

Förslag
till stat för musikpersonalen vid Wendes artilleriregemente.

Staben.		Kronor.	Summa kronor.
1	Musikanförrare af 2. klassen, lön	1,020 —	1,750 —
	dagaflöning à 2 kronor i 365 dagar	730 —	
Batteristaten.			
1	Musiksergeant af 1. klassen, lön	720 —	1,267 50
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547 50	
6	D:o	— —	7,605 —
1	Musiksergeant af 2. klassen, lön	600 —	1,147 50
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547 50	
5	D:o	— —	5,737 50
1	Musikförstekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	300 —	482 50
	dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182 50	
1	D:o	— —	482 50
1	Musikkonstapel, jämte underhåll in natura, lön	240 —	386 —
	dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146 —	
1	D:o	— —	386 —
1	Musikvicekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	180 —	289 50
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109 50	
1	D:o	— —	289 50
1	Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150 —	259 50
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109 50	
3	D:o	— —	778 50
Summa kronor		— —	20,861 50

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Första Svea, Första Göta, Andra Svea,
Andra Göta och Norrlands artilleriregementen.

		Kronor.		Summa kronor.	
Staben.					
1	Musikanförare af 2. klassen, lön	1,020	—	1,750	—
	dagaflöning à 2 kronor i 365 dagar	730	—		
Batteristaten.					
1	Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—	1,267	50
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
5	D:o	—	—	6,337	50
1	Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	1,147	50
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
4	D:o	—	—	4,590	—
1	Musikförstekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	300	—	482	50
	dagaflöning à 0,50 i 365 dagar	182	50		
1	D:o	—	—	482	50
1	Musikkonstapel, jämte underhåll in natura, lön	240	—	386	—
	dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—		
1	D:o	—	—	386	—
1	Musikvicekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	180	—	289	50
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
1	D:o	—	—	289	50
1	Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
2	D:o	—	—	519	—
Summa kronor		—	—	18,187	—

Bil. V i.

Förslag
till stat för Gotlands artillerikår.

	Kronor.		Summa kronor.	
Staben.				
1 Musikanförrare af 3. klassen, lön	720	—		
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
Batteristaten.				
1 Musikförstekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	300	—		
dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50	482	50
1 Musikkonstapel, jämte underhåll in natura, lön	240	—		
dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—	386	—
1 Musikvicekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	180	—		
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	289	50
1 Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—		
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	259	50
1 D:o	—	—	259	50
Summa kronor	—	—	2,944	50

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Boden—Karlsborgs artilleriregemente.

		Kronor.		Summa kronor.	
Staben.					
1	Musikanförrare af 3. klassen, lön	720	—		
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
1	D:o	—	—	1,267	50
Kompanistaten.					
1	Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—		
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
2	D:o	—	—	2,535	—
1	Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—		
	dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,147	50
1	D:o	—	—	1,147	50
1	Musikförstekonstapel, jemte underhåll in natura, lön	300	—		
	dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50	482	50
1	D:o	—	—	482	50
1	Musikkonstapel, jemte underhåll in natura, lön	240	—		
	dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—	386	—
1	D:o	—	—	386	—
1	Musikvicekonstapel, jemte underhåll in natura, lön	180	—		
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	289	50
1	D:o	—	—	289	50
1	Trumpetare, jemte underhåll in natura, lön	150	—		
	dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	259	50
3	D:o	—	—	778	50
Summa kronor		—	—	11,993	50

Förslag
till stat för musikpersonalen vid Positionsartilleriregementet.

	Summa.		Summa kronor.	
Staben.				
1 Musikanförrare af 3. klassen, lön	720	—		
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
Batteristaten.				
1 Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—		
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
2 D:o	—	—	2,535	—
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—		
dagaföning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,147	50
2 D:o	—	—	2,295	—
1 Musikförstekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	300	—		
dagaföning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50	482	50
1 Musikkonstapel, jämte underhåll in natura, lön	240	—		
dagaföning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—	386	—
1 Musikvicekonstapel, jämte underhåll in natura, lön	180	—		
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	289	50
1 D:o	—	—	289	50
1 Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—		
dagaföning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50	259	50
1 D:o	—	—	259	50
Summa kronor			10,479	—

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Fortifikationen.

	Kronor.		Summa kronor.	
1 Musikanförare af 2. klassen, lön	1,020	—		
dagaflöning å 2 kronor i 365 dagar	730	—	1,750	—
1 Do	—	—	1,750	—
1 Musikanförare af 3. klassen, lön	720	—		
dagaflöning å 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
1 Musiksergeant af 1. klassen, lön	720	—		
dagaflöning å 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,267	50
5 Do	—	—	6,337	50
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—		
dagaflöning å 1,50 krona i 365 dagar	547	50	1,147	50
5 Do	—	—	5,737	50
1 Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—		
dagaflöning å 0,50 krona i 365 dagar	182	50	482	50
4 Do	—	—	1,930	—
1 Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—		
dagaflöning å 0,40 krona i 365 dagar	146	—	386	—
6 Do	—	—	2,316	—
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—		
dagaflöning å 0,30 krona i 365 dagar	109	50	289	50
6 Do	—	—	1,737	—
1 Trumpetare, jämte underhåll in natura, lön	150	—		
dagaflöning å 0,30 krona i 365 dagar	109	50	259	50
12 Do	—	—	3,114	—
Summa kronor	—	—	29,772	—

Förslag

till stat för musikpersonalen vid Första Svea, Första Göta, Wendes, Norrlands, Andra Svea och Andra Göta trängkårer.

	Kronor.		Summa kronor.	
Staben.				
1 Musikanförrare af 3. klassen, lön	720	—	1,267	50
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
Kompanistaten.				
1 Musiksergeant af 2. klassen, lön	600	—	1,147	50
dagaflöning à 1,50 krona i 365 dagar	547	50		
1 Musikdistinktionskorpral, jämte underhåll in natura, lön	300	—	482	50
dagaflöning à 0,50 krona i 365 dagar	182	50		
1 Musikkorpral, jämte underhåll in natura, lön	240	—	386	—
dagaflöning à 0,40 krona i 365 dagar	146	—		
1 Musikvicekorpral, jämte underhåll in natura, lön	180	—	289	50
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
1 D:o	—	—	289	50
1 Trumslagare eller hornblåsare, jämte underhåll in natura, lön	150	—	259	50
dagaflöning à 0,30 krona i 365 dagar	109	50		
1 D:o	—	—	259	50
Summa kronor	—	—	4,381	50

T a b e l l

utvisande inköps- och reparationskostnader af musik- och signalinstrument samt inköp af noter, notställare m. m. vid nedanstående truppförband åren 1897—1901.

	Inköp af musik-instrument.		Reparation af musik-instrument.		Inköp af signal-instrument.		Reparation af signal-instrument.		Inköp af noter.		Inköp och reparation af notställare, notklämmare, notpapper, ljushållare, marschväskor, taktmätare, takt-pinnar, regements-trumslagarestafvar och d:o skärp, instrument- och notlådor m. m.		Summa.		Medeltal för år.	
Garnisonerade infanteriet.																
1 Svea lifgarde	2,363	98	2,607	28	117	—	1,426	75	723	20	162	35	7,400	56	1,480	11
2 Göta »	3,147	—	2,886	03	—	—	—	—	731	62	—	—	6,764	65	1,352	93
Icke garnisonerade infanteriet.																
3 Lifregementet till fot	642	—	368	25	449	10	776	40	640	73	117	30	2,993	78	598	75
4 Första lifgrenadierregementet . .	1,859	—	674	50	297	—	593	87	85	—	113	70	3,623	07	724	61
5 Andra »	1,274	25	665	88	168	—	383	90	1,813	18	229	—	4,534	21	906	84
6 Västgöta regemente	2,015	—	¹⁾ 213	—	¹⁾ 145	—	¹⁾ 252	50	175	—	186	25	2,986	75	—	—
8 Uplands regemente	1,581	30	958	95	320	—	476	80	425	30	—	—	3,762	35	752	47
9 Skaraborgs »	1,493	18	482	80	498	—	629	45	—	—	528	80	3,632	23	726	45
10 Södermanlands »	1,535	—	1,530	90	98	—	138	—	520	66	²⁾ 300	—	4,122	56	—	—
11 Kronobergs »	845	50	470	75	481	70	396	05	1,076	69	262	30	3,532	99	706	59
12 Jönköpings »	1,187	—	512	15	163	—	198	50	351	53	155	75	2,567	93	513	59
13 Dalregementet	1,795	—	³⁾ 1,572	45	222	—	—	—	383	40	43	25	4,016	10	—	—
14 Hälsinge regemente	3,031	25	300	—	103	50	—	—	Obekant.	139	25	—	3,574	—	—	—
15 Älfsborgs »	1,295	15	312	90	60	—	486	04	Obekant.	60	—	—	2,214	09	—	—
16 Västgötadals »	1,160	—	652	—	369	—	540	52	1,705	91	136	99	4,564	42	912	88
17 Bohusläns »	1,475	—	1,211	80	1,077	50	832	90	711	35	85	—	5,393	55	1,078	71
18 Västmanlands »	1,537	75	926	93	75	90	91	99	337	45	Obekant.	—	2,970	02	—	—
19 Norrbottens »	1,793	—	875	—	Ingår i 1. o. 2. kolumn.			—	646	93	653	—	3,97	93	—	—
20 Västerbottens »	2,164	—	988	85	98	50	446	10	995	45	360	—	5,052	90	1,010	58
21 Kalmar »	2,247	—	2,732	34	Obekant.			Ingår i 2. kol.	492	80	270	50	5,742	64	—	—
22 Värmlands »	3,122	—	1,159	60	1,098	18	142	90	1,716	40	164	46	7,403	54	1,480	71
23 Jämtlands fältjägarregemente . .	1,855	75	424	84	112	—	Ingår i 2. kol.		Obekant.	Obekant.		—	2,392	59	—	—
24 Norra skånska infanteriregementet	1,994	24	1,624	76	681	11	Ingår i 2. kol.		378	28	173	—	4,851	39	—	—
25 Södra »	470	—	452	60	293	—	5	—	971	56	159	—	2,351	16	470	23
27 Gotlands infanteriregemente . . .	460	50	369	—	260	25	250	09	—	—	126	—	1,465	84	293	17
29 Västernorrlands regemente	775	—	632	—	234	—	167	—	496	70	1,094	27	3,398	97	679	79
Garnisonerade kavalleriet.																
1 Lifgardet till häst	850	—	726	25	200	—	126	—	217	25	⁵⁾ —	—	2,119	50	—	—
7 Kronprinsens husarregemente . .	1,901	50	686	13	138	—	20	—	864	06	515	84	4,125	53	825	11
Icke garnisonerade kavalleriet.																
2 Lifregementets dragoner	635	—	810	50	20	—	133	50	78	65	⁵⁾ —	—	1,677	65	—	—
3 » husarer	822	62	207	08	180	—	58	75	—	—	11	—	1,279	45	255	89
4 Smålands husarregemente	411	—	415	—	86	50	63	30	Obekant.	⁵⁾ —	—	—	975	80	—	—
5 Skånska husarregementet	1,393	—	199	—	205	50	—	—	691	41	369	—	2,857	91	571	58
6 » dragonregementet	923	32	727	85	358	—	143	60	466	56	87	20	2,706	53	541	31
8 Norrlands dragonregemente	965	—	700	70	94	—	—	—	—	—	116	25	1,875	95	375	19
Artilleriet.																
1 Första Svea artilleriregemente . .	660	—	1,174	94	—	—	100	—	78	25	461	35	2,474	54	494	91
2 » Göta »	971	20	409	50	414	—	18	—	—	—	432	71	2,245	41	449	08
3 Wendes »	619	05	915	83	—	—	—	—	⁴⁾ 554	11	⁵⁾ —	—	2,088	99	—	—
4 Norrlands »	524	—	982	20	414	—	188	10	260	90	171	—	2,540	20	508	04
5 Andra Svea »	663	13	266	07	—	—	101	—	2,114	—	664	60	3,808	80	761	76
6 » Göta »	1,229	57	140	50	167	95	10	20	820	35	126	25	2,494	82	498	96
7 Gotlands artillerikår	577	75	183	—	—	—	—	—	349	75	69	30	1,179	80	235	96
9 Karlsborgs »	1,085	50	4	—	41	85	18	—	⁶⁾ 586	36	50	—	1,785	71	—	—
Fortifikationen.																
1 Svea ingenjörbataljon	140	42	774	91	Ingår i 1. o. 2. kolumn.			—	—	—	11	50	926	83	—	—
2 Göta »	1,211	80	306	60	190	30	51	25	69	97	479	80	2,309	72	461	94
Trängen.																
1 Svea trängbataljon	520	—	184	80	175	—	39	—	19	90	248	25	1,186	95	237	39
2 Göta »	—	—	133	—	429	50	36	—	234	43	49	44	882	37	176	47
3 Norrlands »	324	85	5	70	195	—	60	98	182	50	57	90	826	93	165	39
4 Wendes »	437	25	273	—	—	—	10	75	131	—	128	20	980	20	196	04

Medeltal pr år och truppförband har utgjort:

	vid garnisonerade infanteriet.		vid icke ⁷⁾ garnisonerade infanteriet.		vid ⁸⁾ garnisonerade kavalleriet.		vid icke ⁹⁾ garnisonerade kavalleriet.		vid ¹⁰⁾ artilleriet.		vid ⁸⁾ ingenjör-trupperna.		vid träng-trupperna.	
För inköp af musikinstrument . . .	551	10	264	41	380	30	205	20	154	19	242	36	64	10
» reparation af »	549	33	137	13	137	23	91	73	105	21	61	32	29	83
» inköp af signalinstrument . . .	11	70	82	96	27	60	41	87	33	20	38	06	39	97
» reparation af »	142	67	83	42	4	—	10	12	13	91	10	25	7	34
» inköp af noter	145	48	156	99	172	81	57	90	120	77	13	99	28	39
» inköp och reparation af diverse musikalier	16	24	50	46	103	17	29	17	64	17	95	96	24	19
Summa	1,416	52	775	37	825	11	435	99	491	45	461	94	193	82

¹⁾ Ofullständig uppgift. — ²⁾ Dessutom persedlar till ej uppgifvet värde. — ³⁾ Däri ingår kostnaden för reparation af signalinstrument. — ⁴⁾ Häri ingår äfven kostnaden för notpapper. — ⁵⁾ Intet pris uppgifvet. — ⁶⁾ Häri ingår äfven frakt- och inbindningskostnader. — ⁷⁾ Medeltal för 14 regementen. — ⁸⁾ Medeltal för 1 regemente. — ⁹⁾ Medeltal för 4 regementen. — ¹⁰⁾ Medeltal för 6 regementen.

Kostnadsberäkning

öfver musikmaterielens anskaffning och underhåll samt musikpersonalens utbildning m. m.

	Inköp och reparationer af musik- och signal-instrument, noter, not-papper, not-lådor m. m.	Till elever			Summa.	Till musik- under- befäls- skolan: undervisningsma- teriel m. m.	Stipen- dier för musik- anförare- elever vid kon- serva- toriet.	Till musik- konservato- riet; hyra för lokal, eldning o. städning, extra lära- re m. m.
		dagaf- löning.	under- håll.	grati- fika- tioner.				
1 Gardesregemente	1.475	¹⁾ 1,314	4.818	750	8,357	1,500	5,400	5,000
1 d:o	1.475	¹⁾ 1,314	4,818	750	8,357			
1 Fältinfanteriregemente . .	900	²⁾ 540	1,980	375	3,795			
23 d:o	20,700	²⁾ 12,420	45,540	8,625	87,285			
1 Fästningsinfanteriregemente	700	²⁾ 360	1,320	250	2,630			
1 d:o	700	²⁾ 360	1,320	250	2,630			
Skånska husarregementet . .	700	—	—	—	700	—	—	—
Skånska dragonregementet . .	700	—	—	—	700	—	—	—
1 Kavalleriregemente	450	—	—	—	450	—	—	—
5 d:o	2,250	—	—	—	2,250	—	—	—
1 Fältartilleriregemente . . .	600	—	—	—	600	—	—	—
5 d:o	3,000	—	—	—	3,000	—	—	—
Svea ingenjörkår	450	—	—	—	450	—	—	—
Göta d:o	450	—	—	—	450	—	—	—
Bodens d:o	250	—	—	—	250	—	—	—
Gotlands artillerikår	250	—	—	—	250	—	—	—
Boden-Karlsborgs artillerirege- mentes afdelning i Boden .	250	—	—	—	250	—	—	—
D:o & Karlsborg	250	—	—	—	250	—	—	—
Positionsartilleriregementet .	250	—	—	—	250	—	—	—
1 Trängkår	250	—	—	—	250	—	—	—
5 d:o	1,250	—	—	—	1,250	—	—	—
Summa	87,800	16,808	59,796	11,000	124,404	1,500	5,400	5,000
					186,804			

¹⁾ 365 dagar. — ²⁾ 300 dagar.

T a b e l l

utvisande kostnaden för musikpersonalens årliga aflöning och underhåll å stat enligt komiténs förslag.

	Löner.		Arfvoden.		Dagaflöning.		Inqvarte- rings- och servisbidrag.		Underhåll (å 1 kr. 10 öre för dag).		Summa.	
30 musikanförare af 1. klassen	30,600	—	14,400	—	32,850	—	8,400	—	—	—	86,250	—
14 d:o » 2. »	14,280	—	—	—	10,220	—	2,772	—	—	—	27,272	—
11 d:o » 3. »	7,920	—	—	—	6,022	50	1,932	—	—	—	15,874	50
28 regementstrumslagare	20,160	—	—	—	15,330	—	4,680	—	—	—	40,170	—
215 musiksergeanter af 1. klassen	154,800	—	—	—	97,122	—	35,436	—	—	—	287,358	—
232 d:o » 2. »	139,200	—	—	—	102,180	—	38,496	—	—	—	279,876	—
155 musikdistinktionskorpraler	46,500	—	—	—	17,393	50	—	—	38,265	70	102,159	20
211 musikkorpraler	50,640	—	—	—	17,733	20	—	—	48,766	30	117,139	50
220 musikvicekorpraler	39,600	—	—	—	14,154	—	—	—	51,898	—	105,652	—
314 trumslagare (trumpetare, hornblåsare) .	47,100	—	—	—	24,315	60	—	—	89,157	20	160,572	80
Summa	550,800	—	14,400	—	337,320	80	91,716	—	228,087	20	1,222,324	—

T a b e l l

utvisande kostnaden för musikpersonalens årliga aflöning och underhåll å stat enligt 1901 års härordning.

	Löner.		Dag- aflöning.		Inqvarte- rings- och servisbidrag.		Underhåll (å 1 kr. 10 öre för dag).		Summa.	
48 musikfanjunkare (musikstyckjunkare)	48,960	—	35,040	—	10,284	—	—	—	94,284	—
250 musiksergeanter af 1. klassen	180,000	—	116,284	50	41,376	—	—	—	337,660	50
232 » » 2. »	139,200	—	102,180	—	38,496	—	—	—	279,876	—
892 trumslagare (trumpetare, hornblåsare)	133,800	—	61,788	—	—	—	226,556	—	422,144	—
Summa	501,960	—	315,202	50	90,156	—	226,556	—	1,133,904	50

T a b e l l

utvisande tillgångar för musikens aflöning och underhåll för år 1901.

		A n s l a g å s t a t .					I n d e l t a t i l l g å n g a r .										Af anslaget till arméns diverse intendentur- och sjukvårdsbehof.		Af anslaget till arméns munderings-utrustning. ¹⁾		Diverse inkomster af försälda persedlar m. m.		Ränte-afkastning af musikkassans kapital.		Summa tillgångar för år 1901.		A n m ä r k n i n g a r .	
		Lön, arfvode och beklädnads-ersättning.	Dag-aflöning. ¹⁾	Portions-ersättning.	Underhåll.	Summa.	Vakans-afgifter af rotar och rusthåll.	Mötespasse-volans å kr. 10,50 af rotar och rusthåll.	Beklädnads-bidrag å kr. 6,25 af rotar och rusthåll.	Furage-passe-volans af rusthåll.	Summa.																	
Infanteriet.		A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.	H.	I.	K.	L.	M.	N.	O.	P.												
1	Svea lifgarde	10,428	—	2,701	—	11,389	21	—	—	—	—	—	¹⁾ 750	—	²⁾ 6,385	—	—	—	—	31,653	21	<i>A</i> ¹⁾ Dessutom dyrtidstillägg, där sådant har författingsenligt tillkommit löntagaren. <i>A</i> ²⁾ Uppdebiteradt i musikkassans räkenskaper; dessutom dyrtidstillägg. <i>A</i> ³⁾ Ej portion. <i>B</i> ¹⁾ Dagaflöningen för stabstrumpetare, skvadrons-trumpetare, fältmusikanter, spel i nummer och trumslagare är beräknad efter det antal tjänstgöringsdagar, som uppgifvits af vederbörande truppförband. För regementstrumslagarne, utom vid fortgardesregementena, är upptagen dagaflo-ning för 12 dagars musik möte och 22 dagars regementemöte (med 2 dagar för ut- och in-ryckning), tillsammans 36 dagar. <i>B</i> ²⁾ Förlagsvis. <i>B</i> ³⁾ = <i>A</i> ²⁾ . <i>D</i> ¹⁾ Det i regementets stat uppförda anslag till mu-sikens underhåll, 2,400 kronor, har ej använts, utan har i stället såsom förut regementet till-godoskrifvit sig de indelta tillgångarna. <i>D</i> ²⁾ Af de å regementets stat uppförda 2,400 kr. har ej använts mera än här antecknade 480, utan har i stället regementet tillgodogjort sig 8 hel-vakansafgifter. <i>E</i> ¹⁾ Enligt 1901 års stat för <i>hvarterda</i> af Skånska husar- och dragonregementena till lön, dispo-nibilitetsarfvode och beklädnad anvisadt ett sammanlagt belopp af 16,050 kronor samt till musikens underhåll 2,400 kronor. På grund af bestämmelserna i Kongl. Brevet den 8. juni 1894 hafva emellertid regementenas musik-kassor endast fått tillgodonjuta de å denna tabell här ofvan upptagna belopp. <i>F</i> ¹⁾ Daraf tillfälligt rotevakansafgift för 1900, kr. 56: 01, knektetilldelning för 17 rotar: 272: 46 kr., hvarjämte för 15 spel jämlikt Kongl. Brevet den ¹² / ₁₆ 1888 frånräknats 300 kr. <i>F</i> ²⁾ Minskad jämlikt Kongl. Brevet den ¹³ / ₁₆ 1888 med 20 kr. pr rote. <i>F</i> ³⁾ Daraf från föregående år 1,835 kr. Jämlikt Kongl. Brevet den ¹² / ₁₆ 1888 afdragas 400 kr. samt jämlikt Kongl. Brevet den ¹⁷ / ₁₆ 1893: 444 kr. <i>F</i> ⁴⁾ Daraf 2 rotar in natura. <i>F</i> ⁵⁾ Daraf 2 halfvakansafgifter för 1900, hvaremot restera 3 halfvakansafgifter för 1901. <i>F</i> ⁶⁾ Daraf 82 kronotunnor å 14: 52 kr. Vakans-afgiften inflyter året efter. <i>F</i> ⁷⁾ Enligt uppgift från regementet. I musikkassa-redogörelsen äro blott 12,000 kr. uppbeterade 1901. <i>F</i> ⁸⁾ Daraf 776: 67 kr. af Vestmanlands knektele-go-medelskassa (K. br. ²⁹ / ₁₆ 1891); 1 rote in natura. <i>F</i> ⁹⁾ Daraf 1,309: 35 kr. »tilldelningsmedel» för år 1900. <i>F</i> ¹⁰⁾ Samt 20 volontärnummer å 150 kr. anslagna till musikens underhåll. <i>F</i> ¹¹⁾ Daraf 75 kr. för 1900. <i>G</i> ¹⁾ Enligt Kongl. Kung. den ⁴ / ₁₆ 1844. <i>G</i> ²⁾ Intet belopp uppbetemat i musikkassans rä-kenskaper för år 1901. <i>G</i> ³⁾ Några <i>indragna</i> rotar till musiken finnas ej. <i>H</i> ¹⁾ = <i>G</i> ²⁾ . <i>H</i> ²⁾ För åren 1892—1901. <i>H</i> ³⁾ För åren 1900 och 1901. <i>H</i> ⁴⁾ = <i>G</i> ³⁾ . <i>K</i> ¹⁾ Hari inräknas 11 rotar in natura till ett värde af 2,200 kr. <i>L</i> ¹⁾ Kongl. Brevet den ²⁰ / ₁₆ 1823. <i>L</i> ²⁾ Kongl. Brevet den ²⁸ / ₁₆ 1825 och ²⁵ / ₁₆ 1890. <i>L</i> ³⁾ = <i>G</i> ³⁾ . <i>L</i> ⁴⁾ Kongl. Brevet den ¹ / ₁₆ 1877. <i>L</i> ⁵⁾ Kongl. Brevet den ²² / ₁₂ 1898. <i>L</i> ⁶⁾ Kongl. Brevet den ²⁴ / ₁₆ 1878. <i>M</i> ¹⁾ Uppgift om antalet tjänstgöringsdagar är läm-nad från vederbörande truppförband. Stor-leken af beklädnadsersättningen för tjänst-göringsdag vid olika regementen har uppgif-vits af Arméförvaltningens Intendentsdeparte-ment. <i>M</i> ²⁾ Daraf 1,275 kr. enligt Kongl. Brevet den ⁹ / ₁₆ 1833 till underhållande af den s. k. »silfver-munderingen». <i>O</i> ¹⁾ Daraf 875 kr. i hyresersättning.						
2	Göta lifgarde	10,428	—	2,701	—	11,749	75	—	—	—	—	—	¹⁾ 750	—	²⁾ 6,353	55	—	—	—	31,982	30							
3	Lifregementet till fot	¹⁾ 510	—	196	98	1,297	69	4,100	—	6,104	67	¹⁾ 16,468	47	304	50	125	—	—	—	16,897	97							
4	Första lifgrenadierregementet	¹⁾ 510	—	158	88	954	26	2,000	—	3,623	14	17,640	—	504	—	337	50	—	—	18,481	50							
5	Andra lifgrenadierregementet	¹⁾ 510	—	136	20	781	18	2,000	—	3,427	38	²⁾ 17,200	—	420	—	—	—	—	—	17,620	—							
6	Västgöta regemente	²⁾ 510	—	157	74	963	74	2,000	—	3,631	48	16,800	—	399	—	—	—	—	—	17,199	—							
7	Smålands grenadierkår	¹⁾ 510	—	80	82	394	24	1,000	—	1,985	06	³⁾ 8,411	—	199	50	—	—	—	—	8,610	50							
8	Uplands regemente	²⁾ 510	—	173	28	1,167	43	2,000	—	3,850	71	⁴⁾ 14,800	—	252	—	212	50	—	—	15,264	50							
9	Skaraborgs »	¹⁾ 510	—	143	22	846	42	2,000	—	3,499	64	⁵⁾ 16,625	—	¹⁾ 399	—	300	—	—	—	17,324	—							
10	Södermanlands »	¹⁾ 510	—	142	92	889	10	2,000	—	3,542	02	⁶⁾ 17,590	64	336	—	262	50	—	—	18,189	14							
11	Kronobergs »	¹⁾ 510	—	164	52	1,008	41	2,000	—	3,682	93	13,200	—	399	—	300	—	—	—	13,899	—							
12	Jönköpings »	¹⁾ 510	—	156	24	985	73	2,000	—	3,651	97	12,750	—	367	50	281	25	—	—	13,398	75							
13	Dalregementet	¹⁾ 510	—	200	46	1,477	37	2,000	—	4,187	83	⁷⁾ 16,400	—	336	—	¹⁾ 262	50	—	—	16,998	50							
14	Hälsinge regemente	²⁾ 510	—	154	08	1,111	82	2,000	—	3,775	90	19,600	—	504	—	362	50	—	—	20,466	50							
15	Älfsborgs »	¹⁾ 510	—	151	92	917	29	2,000	—	3,579	21	14,960	—	399	—	300	—	—	—	15,659	—							
16	Norra skånska-Dals »	¹⁾ 510	—	134	82	855	47	2,000	—	3,500	29	17,600	—	399	—	300	—	—	—	18,299	—							
17	Bohus läns »	¹⁾ 510	—	243	78	1,747	05	2,000	—	4,500	83	14,680	—	252	—	212	50	—	—	15,144	50							
18	Västmanlands »	¹⁾ 510	—	173	82	1,181	43	2,000	—	3,865	25	⁸⁾ 17,176	67	²⁾ —	—	262	50	—	—	17,439	17							
19	Norrbottens »	¹⁾ 2,310	—	134	46	1,060	40	2,000	—	5,504	86	9,000	—	105	—	²⁾ 1,112	50	—	—	10,217	50							
20	Västerbottens »	¹⁾ 2,310	—	127	74	849	98	2,000	—	5,287	72	7,235	—	105	—	187	50	—	—	7,527	50							
21	Kalmar »	¹⁾ 510	—	180	06	1,219	28	2,000	—	3,909	29	13,050	—	399	—	³⁾ 537	50	—	—	13,986	50							
22	Värmlands »	¹⁾ 510	—	181	02	1,234	60	2,000	—	3,925	62	⁹⁾ 18,579	35	399	—	300	—	—	—	19,278	35							
23	Jämtlands fältjägareregemente	¹⁾ 2,310	—	127	98	882	95	2,000	—	5,320	93	¹⁰⁾ 5,000	—	²⁾ —	—	⁴⁾ —	—	—	—	5,000	—							
24	Norra skånska infanteriregementet	¹⁾ 510	—	193	56	1,260	32	4,500	—	6,463	88	¹¹⁾ 7,575	—	—	—	62	50	—	—	7,637	50							
25	Södra »	¹⁾ 510	—	174	06	1,261	98	4,500	—	6,446	04	7,500	—	—	—	¹⁾ 125	—	—	—	7,625	—							
26	Värmlands fältjägarerekår	3,240	—	220	16	547	56	1,750	—	5,757	72	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—							
27	Gotlands infanteriregemente	4,890	—	978	40	667	70	2,000	—	8,036	10	—	—	—	—	—	—	60	60	—	—							
28	Hallands bataljon	2,430	—	567	20	359	39	500	—	3,856	59	—	—	—	—	—	—	30	30	127	50							
29	Västernorrlands regemente	6,990	—	372	44	1,080	49	2,000	—	10,442	93	—	—	—	—	—	—	34	60	733	60							
30	Blekinge bataljon	2,430	—	688	80	447																						

Tabell utvisande utgifterna för regementsmusikens aflöning och underhåll under år 1901.

		Löner, arf- voden, be- klädnads- hjälp och dagaflöning.		Utspisning och portions- ersättning.		Hyreshjälp åt vissa lön- tagare vid musiken.		Munderings- kostnader.		Elevers un- dervisning.		Sjukvårds- kostnader.		Lokalhyra.		Inköp af in- strument, no- terskrif- ning och in- strumente- ring; repara- tioner; trans- porter.		Amortering af bygg- nadslån.		Diverse.		Summa.	
Infanteriet.																							
1	Svea lifgarde	20,257	70	8,896	89	—	—	5,110	—	—	—	—	—	—	—	957	27	—	—	9	85	35,231	71
2	Göta »	19,821	40	9,056	47	—	—	4,243	47	—	—	—	—	—	—	1,364	05	—	—	—	—	34,485	39
3	Lifregementet till fot	15,731	—	1,297	69	—	—	78	22	240	—	—	—	—	—	1,180	40	—	—	518	05	19,045	36
4	Första lifgrenadierregementet	16,801	36	2,318	10	1,118	56	1,110	52	165	—	119	58	200	—	1,094	74	300	—	175	47	23,303	33
5	Andra »	18,176	86	1,271	—	—	—	881	02	50	—	—	—	—	—	658	85	600	—	162	08	21,799	81
6	Västgöta regemente	17,007	25	2,177	42	—	—	690	63	198	50	—	—	—	—	1,068	95	—	—	1,269	—	22,411	75
7	Smålands grenadierkår	7,560	39	376	11	—	—	—	—	—	—	—	—	120	—	214	75	—	—	31	—	8,302	25
8	Uplands regemente	16,263	02	1,006	39	—	—	1,048	—	144	—	—	—	—	—	749	25	—	—	143	31	19,353	97
9	Skaraborgs »	16,846	16	2,687	05	—	—	238	13	100	—	—	—	—	—	953	65	—	—	74	85	20,899	84
10	Södermanlands »	11,213	75	2,306	69	—	—	3,142	05	1,046	—	103	18	1,275	—	1,509	77	—	—	885	28	21,481	72
11	Kronobergs »	14,324	44	1,008	41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	728	31	—	—	97	80	16,158	96
12	Jönköpings »	15,141	17	985	73	—	—	894	66	—	—	—	—	—	—	1,209	76	—	—	136	13	18,367	45
13	Dalregementet	17,739	68	1,648	79	—	—	682	—	—	—	—	—	—	—	488	01	—	—	251	64	20,810	12
14	Hälsinge regemente	14,716	95	3,216	12	—	—	2,427	36	4,866	19	23	75	50	—	3,577	12	—	—	755	46	29,632	95
15	Älfsborgs »	17,059	26	1,442	45	—	—	204	91	25	—	—	—	—	—	1,351	58	—	—	783	60	20,866	80
16	Västgötadals »	15,612	59	2,209	18	—	—	1,090	74	492	—	—	—	—	—	1,207	65	—	—	806	71	21,418	87
17	Bohusläns »	15,003	87	2,190	18	—	—	2,239	53	180	—	—	—	100	—	2,339	15	—	—	646	43	22,699	16
18	Västmanlands »	16,845	46	1,520	17	—	—	326	46	735	47	—	—	825	—	1,862	08	—	—	488	22	22,602	86
19	Norrbottens »	12,133	93	—	—	—	—	3,529	47	945	—	—	—	—	—	1,257	55	—	—	261	78	18,127	73
20	Västerbottens »	10,710	41	1,072	44	—	—	542	19	—	—	25	99	—	—	1,165	88	—	—	193	45	13,710	36
21	Kalmar »	16,291	95	1,431	86	—	—	829	79	375	—	—	—	—	—	2,320	59	—	—	194	61	21,443	80
22	Värmlands »	19,555	41	1,134	06	—	—	830	56	119	50	—	—	—	—	3,962	10	—	—	980	75	26,502	38
23	Jämtlands fältjägarregemente	7,483	22	1,333	36	—	—	763	77	142	50	—	—	77	50	587	22	—	—	3,427	27	13,814	84
24	Norra skånska infanteriregementet	12,340	02	1,260	32	—	—	1,326	—	—	—	—	—	—	—	624	35	—	—	88	18	15,638	87
25	Södra »	13,915	61	1,282	60	—	—	1,279	20	64	80	—	—	—	—	935	10	—	—	95	39	17,572	70
26	Värmlands fältjägarrekår	5,710	12	505	60	—	—	389	28	—	—	—	—	—	—	481	05	—	—	22	41	7,108	46
27	Gotlands infanteriregemente	6,741	32	647	90	—	—	1,761	13	—	—	—	—	—	—	927	40	—	—	23	45	10,101	20
28	Hallands bataljon	3,377	20	314	40	—	—	241	08	—	—	—	—	—	—	82	84	—	—	—	—	4,018	52
29	Västernorrlands regemente	8,149	02	1,059	95	—	—	719	34	226	—	—	—	75	—	702	75	—	—	722	18	11,654	24
30	Blekinge bataljon	3,468	80	443	01	—	—	309	44	—	—	—	—	—	—	215	15	—	—	—	—	4,436	40
Summa		405,999	32	56,100	34	1,018	56	36,931	95	10,114	96	272	50	2,722	50	35,777	32	900	—	13,244	35	563,081	80
Kavalleriet.																							
1	Lifgardet till häst	10,211	50	1,971	—	—	—	1,715	55	—	—	—	—	—	—	884	50	—	—	—	—	14,782	55
2	Lifregementets dragoner	15,260	82	472	44	12	50	—	—	89	—	—	—	350	—	572	85	—	—	1,344	08	18,101	69
3	» husarer	13,211	80	485	93	—	—	280	31	535	50	—	—	—	—	174	89	—	—	392	33	15,080	76
4	Smålands husarregemente	11,247	04	553	39	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	753	18	—	—	68	50	12,622	11
5	Skånska husarregementet	20,265	50	885	43	—	—	—	—	—	—	147	97	—	—	1,829	51	—	—	331	19	23,459	60
6	» dragonregementet	19,908	67	836	06	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	381	50	—	—	32	58	21,158	81
7	Kronprinsens husarregemente	8,152	62	2,607	75	—	—	1,411	29	—	—	—	—	—	—	1,212	88	—	—	44	68	13,429	22
8	Norrlands dragonregemente	9,886	—	706	35	—	—	—	—	—	—	—	—	92	—	522	28	—	—	51	35	11,257	98
Summa		108,143	95	8,518	35	12	50	3,407	15	624	50	147	97	442	—	6,331	59	—	—	2,264	71	129,892	72
Artilleriet.																							
1	Första Svea artilleriregemente	9,318	20	4,625	92	—	—	2,168	10	—	—	—	—	—	—	757	07	—	—	86	90	16,956	19
2	» Göta »	9,318	20	4,758	69	—	—	2,168	10	—	—	—	—	—	—	403	—	—	—	—	—	16,647	99
3	Wendes »	11,349	42	5,458	92	864	—	2,194	32	—	—	—	—	—	—	805	93	—	—	—	—	20,672	59
4	Norrlands »	9,318	20	5,246	84	672	—	2,168															

T a b e l l

utvisande musikkassornas ställning den 31 december 1901 och den 31 december 1902.

	Behållning *) den 31/12 1901.		Behållning *) den 31/12 1902.		Ökning.		Minskning.		Anmärkningar.
	A.		B.		C.		D.		
Infanteriet.									
1 Svea lifgarde	—	—	—	—	—	—	—	—	A ¹⁾ Enligt uppgift från regementet ingå icke enskilda medel i musikkassan.
2 Göta	—	—	—	—	—	—	—	—	
3 Lifregementet till fot	1) 37,058	23	1) 43,530	33	6,472	10	—	—	A ³⁾ Däraf byggnader och inventarier värda kr. 18,781·94. Byggnaderna lämna ej någon afkastning.
4 Första lifgrenadierregementet	1) 252	18	3,827	80	3,575	62	—	—	
5 Andra	7,025	84	2) 4,887	97	—	—	37	87	A ⁴⁾ Däraf balans på grund af regementsintendenten Karlssons förskingring kr. 1,798·44.
6 Västgöta regemente	62,646	49	65,329	95	2,683	46	—	—	
7 Karlskrona grenadierregemente	1) 8,038	58	2) 12,614	65	4,576	07	—	—	A ⁴⁾ Däraf ett hus i Helsingborg, värderadt till kr. 18,606·99, hvilket enligt 1902 års Riksdags beslut må försälas till ett pris ej understigande 25,000 kr.
8 Uplands regemente	1) 11,589	94	4) 14,000	—	2,410	06	—	—	
9 Skaraborgs	74,168	35	73,002	51	—	—	1,165	84	B ¹⁾ Enligt uppgift från regementet har under år 1902 beställts för 4,000 kronor musikinstrument, som ännu ej levererats eller betalats.
10 Södermanlands	679	52	7,119	75	6,440	23	—	—	
11 Kronobergs	14,755	77	19,932	98	5,177	21	—	—	B ²⁾ Musikkassans räkenskaper ej fullt avslutade för år 1902, men kommer bokslutet att utvisa större behållning.
12 Jönköpings	38,632	09	39,004	20	372	11	—	—	
13 Dalregementet	1) 17,707	29	5) 23,785	03	6,077	74	—	—	B ³⁾ Regementet har gjort underdånig framställning att af kassans behållning få disponera 1,370 kr. för betalande af musikinstrument, som beställts före delfäendet af Kongl. Maj:ts föreskrift den 31 december 1902 rörande musikkassorna.
14 Hälsinge regemente	1) 36,026	98	44,378	47	8,351	49	—	—	
15 Älfsborgs	1) 19,065	48	24,992	76	5,927	28	—	—	B ⁴⁾ Uppgiften approximativ.
16 Hallands	42,162	12	47,191	87	5,029	75	—	—	
17 Bohusläns	24,623	24	28,211	24	3,588	—	—	—	B ⁵⁾ Enligt uppgift från regementet har under år 1902 beställts för 3,273 kronor musikinstrument, som ännu ej slutlevererats.
18 Västmanlands	63,885	25	67,432	23	3,546	98	—	—	
19 Norrbottens	1) 3,994	55	10,885	28	6,890	73	—	—	B ⁶⁾ Under år 1902 har beställts musikinstrument m. m., hvilka ännu ej blifvit betalda.
20 Kalmar	10,903	92	4) 18,771	41	7,867	49	—	—	
21 Västerbottens	17,496	73	6) 16,743	14	—	—	753	59	B ⁷⁾ = A ²⁾ .
22 Värmlands	1) 2) 96,022	36	7) 99,952	94	3,930	58	—	—	
23 Jämtlands fältjägarregemente	1,868	07	4) 7,500	—	5,631	93	—	—	B ⁸⁾ Regementet har en skuld af 1,635 kr. för beställda musikinstrument.
24 Norra skånska infanteriregementet	1) 5,283	50	11,935	73	6,652	23	—	—	
25 Södra	16,667	90	8) 8,838	40	—	—	7,829	50	B ⁹⁾ = A ³⁾ .
26 Vaxholms grenadierregemente	6,130	62	6,012	33	—	—	118	29	
27 Gotlands infanteriregemente	3) 1,811	84	9) 1,799	01	—	—	12	83	B ¹⁰⁾ Tillfällig behållning å årets anslag. Regementet har icke förut haft musikkassa, som redovisats för Arméförvaltningen å civila departementet.
28 Västernorrlands regemente	—	—	10) 3,369	45	3,369	45	—	—	
Kavalleriet.									
1 Lifgardet till häst	—	—	—	—	—	—	—	—	B ⁶⁾ Under år 1902 har beställts musikinstrument m. m., hvilka ännu ej blifvit betalda.
2 Lifregementets dragoner	111,737	04	113,263	—	1,525	96	—	—	
3 husarer	26,025	35	25,374	97	—	—	650	38	B ⁷⁾ = A ²⁾ .
4 Smålands husarregemente	2,975	93	5,759	81	2,783	88	—	—	
5 Skånska husarregementet	4) 62,400	49	64,608	19	2,207	70	—	—	B ⁸⁾ Regementet har en skuld af 1,635 kr. för beställda musikinstrument.
6 dragonregementet	1) 31,127	52	11) 42,251	85	11,124	33	—	—	
7 Kronprinsens husarregemente	—	—	—	—	—	—	—	—	B ⁹⁾ = A ³⁾ .
8 Norrlands dragonregemente	1) 13,510	23	15,999	79	2,489	56	—	—	
Artilleriet.									
1 Första Svea artilleriregemente	—	—	—	—	—	—	—	—	B ¹⁰⁾ Tillfällig behållning å årets anslag. Regementet har icke förut haft musikkassa, som redovisats för Arméförvaltningen å civila departementet.
2 Göta	—	—	—	—	—	—	—	—	
3 Wendes	—	—	10) 46	14	46	14	—	—	B ¹¹⁾ Behållningen den 31 december 1902 bestod af 41,000 kronor i värdepapper och 1,251 kronor 85 öre å giroräkning. Af sistnämnda belopp voro omkring 450 kronor afsedda till en månadsaföning till trumpetare samt 650 kronor till musikinstrument, som voro beställda redan under år 1902, men ännu ej blifvit betalda.
4 Norrlands	—	—	—	—	—	—	—	—	
5 Andra Svea	—	—	—	—	—	—	—	—	
6 Göta	—	—	10) 12	91	12	91	—	—	
7 Gotlands artillerikår	—	—	10) 2,552	88	2,552	88	—	—	
8 Boden—Karlsborgs artilleriregemente	—	—	—	—	—	—	—	—	
Fortifikationen.									
1 Svea ingenjörkår	—	—	10) 26	67	26	67	—	—	
2 Göta	—	—	—	—	—	—	—	—	
Trängen.									
1 Första Svea trängkår	—	—	—	—	—	—	—	—	
2 Göta	—	—	10) 868	56	868	56	—	—	
3 Norrlands	—	—	—	—	—	—	—	—	
4 Wendes	—	—	—	—	—	—	—	—	
Summa	866,273	40	975,814	20	122,209	10	12,668	30	

*) Musikkassornas behållning den 31/12 1901 upptagen i enlighet med till Arméförvaltningen å civila departementet insända redogörelser, behållningen den 31/12 1902 enligt uppgift till komitén från truppförbanden.

**Uppgift å de beställningar vid arméns musikkårer, som äro uppförda
i förslag till stater för år 1904.**

	Musikfänjunkare eller musikstyckjunkare.	Musik-sergeanter		Trumpetare eller trumslagare.
		af 1. klassen.	af 2. klassen.	
Infanteriet.				
Svea lifgarde	1	5	6	29
Göta , ...	1	5	6	29
Lifregementet till fot	1	5	6	24
Första lifgrenadierregementet	1	5	6	24
Andra , ...	1	5	6	24
Västgöta regemente	1	5	6	24
Karlskrona grenadierregemente	2	4	4	16
Uplands regemente	1	5	6	24
Skaraborgs , ...	1	5	6	24
Södermanlands , ...	1	5	6	28
Kronobergs , ...	1	5	6	31
Jönköpings , ...	1	5	6	24
Dalregementet	1	5	6	32
Hälsinge regemente	1	5	6	33
Älfsborgs , ...	1	5	6	24
Hallands , ...	1	5	6	28
Bohusläns , ...	1	5	6	24
Västmanlands , ...	1	5	6	34
Norrbottnens , ...	1	5	6	24
Västerbottnens , ...	1	5	6	24
Kalmar , ...	1	5	6	30
Värmlands , ...	1	5	6	34
Jämtlands fältjägarerregemente	1	5	6	24
Norra skånska infanteriregementet	1	5	6	24
Södra , ...	1	5	6	24
Vaxholms grenadierregemente	2	4	4	16
Gotlands infanteriregemente	1	5	6	16
Västernorrlands regemente	1	5	6	24
Kavalleriet.				
Lifgardet till häst	1	4	1	10
Lifregementets dragoner	1	5	—	10
Transport	32	147	165	736
Artilleriet.				
Första Svea artilleriregemente	1	6	5	9
» Göta , ...	1	6	5	10
Wendes , ...	1	8	2	13
Norrlands , ...	1	6	3	11
Andra Svea , ...	1	6	3	11
» Göta , ...	1	6	3	11
Gotlands artillerikår	—	1	—	5
Boden—Karlsborgs artilleriregemente	1	1	2	4
Positionsartilleriregementet	—	1	1	1
Fortifikationen	2	3	3	—
Svea ingenjörkår	—	—	—	8
Göta , ...	—	—	—	8
Fälttelegrafkåren	—	—	—	4
Bodens fästningsingenjörkår	—	—	—	2
Trängén.				
Första Svea trängkår	—	1	1	6
» Göta , ...	—	1	—	4
Norrlands , ...	—	1	—	4
Wendes , ...	—	1	1	6
Andra Svea , ...	—	—	1	4
» Göta , ...	—	—	1	4
Summa	47	231	200	941

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kongl. Landtförsvarsdepartementet.

Härmed få undertecknade i tjänst varande militärmusikdirektörer vördsammast anhålla det Herr Statsrådet behagade taga del af efterföljande framställning och önskemål rörande militärmusikdirektörernas ställning under öfvergången till och efter genomförandet af den nya härordningen.

En blick tillbaka i tiden visar, att regementsmusiken i Sverige, hvilken tillkommit under 1800-talet, och som, i synnerhet hvad de indelta regementena angår, mest torde hafva på resp. regementschefers och officerskårers initiativ kunnat framkomma ur den personal, regementstrumslagare, pipare och trumslagare, som varit anställd för signaltjänstens bestridande, har från början ända intill 60-, 70-, ja 80-talen varit delvis beroende af rekrytering, såväl hvad ledare som sujetter angår, af personal af främmande nationalitet, och har densamma allt efter behof för tillfället anställts medels kontrakt på de mest olika villkor, allt efter skicklighet eller för handen varande pekuniära tillgångar. Musikpersonalen har sålunda allt ifrån regementsmusikens första tillkomst till den dag som är kommit att intaga en såväl ekonomisk som militär särställning.

Sedan visst antal rotar i fredstid anslagits för musikkårens underhåll och äfven direkta anslag tillkommit, äfvensom resp. regementschefer erhållit rättighet att för tio man af musikpersonalen göra inbetalningar i arméns pensionskassa för erhållande af andra klass sergeants pension, och dessa tio då gjorts till underofficerare i regementet, har småningom genom skickliga ledares anställande det resultat framkommit, att den svenska militärmusiken i allmänhet anses stå högt samt ega en enartad och enastående tradition, som märkbart framträder och gör sig fördelaktigt gällande vid musikkårens prestationer.

Ett under svåra förhållanden betydande arbete är under det gångna århundradet nedlagdt på skapande och utbildande af den svenska militärmusiken, inom hvilken sådana män som Crusell, Dente ^{sen}, Ehrenreich, Randel, Rosbeck, Sjöberg m. fl. med stor skicklighet verkat i vårt musikfattiga land, och detta

med ett resultat, hvars verkningar, äfven om de måhända undandraga sig ett direkt påvisande, likväl öfver hela landet äro till finnandes och i folkmedvetandet skapat den föreställningen, att där ett regemente finnes, där finnes ock musik, och där finnes äfven en musikedirektör.

Genom antagande af det nya härordningsförslaget, hvari ingår anställandet af musiksergeanter af första och andra klass, har Riksdagen i princip fastställt musikkårernas bevarande åt regementena, men då samtidigt härmed de betingelser komma att upphöra, hvilka hittills hufvudsakligen möjliggjort musikkårernas tillvaro, har den osäkra grund, hvarpå hela denna institution hvilat, hastigt börjat ingifva oro, och musikedirektören är den, som i första hand finner sin framtida ställning vacklande.

Då i gångna tider till regementsmusikedirektör i regeln utsågs någon därtill lämplig bland Kongl. Hofkapelletts medlemmar, eller sådan anställdes från utlandet för två eller flera regementen samtidigt eller ock i förening med anställning i Kongl. Hofkapellet, och musikedirektörsbefattningen på detta sätt uppehållits, kan ett sådant tillvägagångssätt nu mer och mer anses tillhöra historien, och då musikedirektören framdeles säkerligen kommer att uteslutande nödgas ägna sig åt sin musikkårs skötande å dess förläggningssort och ej kan inneha denna befattning i förening med privat verksamhet i hufvudstaden eller å annan större plats, måhända ej heller i förening med organist- eller musiklärarebefattning, tvingas han välja mellan civil eller militär verksamhet. Då nu vid regementena ej någon musikedirektörsbefattning å stat för närvarande finnes och tillgångarna för upprätthållande af en sådan ej mera äro för handen, skulle, därest ändring ej sker, denna för musikkårerna i högsta grad viktiga befattning komma att försvinna eller besättas med person, som ej kunde vara så kvalificerad, som den regementena hittills å denna plats kunnat erhålla.

På grund af hvad vi sålunda anfört och af skäl, som här nedan skola närmare angifvas, anhålla vi vördsammast,

att Herr Statsrådet ville till instundande riksdag föreslå *dels* inrättandet vid arméns infanteriregementen af musikedirektörsbeställning å stat med sådana löneförmåner, som af den ökade och annan verksamhet uteslutande tjänstgöringen betingas, äfvensom med rätt till pension, *dels* ock beviljande proportionsvis af anslag för upprätthållande af liknande befattning vid öfriga regementen och kårer.

Ett förslag i denna riktning torde kraftigt motiveras däraf, att det af staten understödda musikkonservatoriet närmast har till uppgift att utbilda musikedirektörer för arméns behof, likasom organister och musiklärare för kyrkans och skolans.

Denna konservatoriets verksamhet torde, därest vår framställning icke vinner afseende, för framtiden ej på något sätt komma armén till godo, ty lika visst som, på sätt här ofvan framhallits, de nya förhållandena lägga oöfverstigliga hinder i vägen för musikdirektörsbefattningens uppehållande på sätt som hittills skett, lika litet lär det låta sig göra att med musikfanjunkarens nuvarande villkor förena fordran på genomgående af en lång och dyrbar kurs vid musik-konservatoriet; medan å andra sidan nödvändigheten kvarstår att på den ansvarige musikanförarens plats kunna sätta person af mera framstående musikalisk skicklighet, något som är af afgörande betydelse för musikkåren i alla afseenden och särskildt beträffande uppgiften att föreslå lämpliga personer till besättande af musikunderofficersbeställningar å stat, hvilka under lång tjänstetid skola utgöra musikkårens kärna.

Under förhandlingar och diskussioner, såväl vid riksdagen, som bland allmänheten och i pressen, rörande vårt nya härordningsväsende, har med alltjämt växande styrka framhallits önskvärdheten, ja, nödvändigheten af att så stort utbyte som möjligt i humanitärt hänseende tillgodokomme den värnpliktiga ungdomen af dess öfningar i fredstid, och det torde ej vara för mycket sagdt, att tonkonsten, — däri alltså jämväl inbegripen sången, — såsom i högre mening uppfostrande och bildande medel intager ett bland de främsta rummen; och sedan numera hågen för humanitära åtgärder vunnit allmänna spridning med däraf följande offervillighet för folkbildningen, torde frågan om inrättande vid regementena af fast anställda musikdirektörer, därest densamma betydelse i berörda hänseenden klart fattas, hafva större utsikter till framgång, än man skulle kunnat förmoda. Ingen torde numera bestrida, att tonkonsten är af stor humanitär betydelse för den värnpliktiga ungdomen, i det att musik och sång å öfningsplatsen blifva den bästa och ädlaste förströelse mellan de militära och allmänbildande öfningarna och kommer att som ett verksamt och för de flesta begärligt bildningsmedel påverka i synnerhet alla dem, som ej vid högre läroverk eller å tätare befolkad plats kunnat vinna kännedom om tonkonsten. Och har tonkonsten under arméns öfningar i fredstid så utöfvats, att densamma blifvit af manskapet älskad och förstådd, då skall det förvisso i allvarets stund visa sig, att hvad därpå offrats, icke blifvit gagnlöst bortkastadt.

Men en oundgänglig förutsättning för tonkonstens befruktande förmåga i detta hänseende är, att ledningen af dess utöfning är fullt kompetent, och detta torde ej kunna ernås med mindre än att ledaren auktoriseras medels en såväl ekonomiskt som socialt fullt betryggande ställning, något som under nuvarande förhållanden ingalunda är fallet.

En olägenhet, hvarpå vi anhålla att särskildt få fästa Herr Statsrådets uppmärksamhet, emedan densamma ytterligare bidragit att öka förvirringen och osäkerheten för framtiden, är den hos Herrar regementschefer rådande olika upp-

fattningen om på hvilket sätt musikfanjunkarebeställningen bör tillsättas, i det att vid en del regementen musikdirektören satts att bekläda densamma, vid andra åter den förre regementstrumslagaren. Då denna olikhet i uppfattningen sannolikt har sin grund i frånvaro af nödiga föreskrifter, drista vi såsom vår åsikt uttala, att till musikfanjunkarebeställningen bör den mest kunnige och meriterade musikunderofficeren föreslås, och bör i hans skyldigheter ingå att instruera signalöfningen med elever och reservspel, och äfven, om så ske kan, undervisa å trumma — hvilket instrument dock med fullgodt resultat bör kunna öfvas af en kunnig trumslagare — samt i öfrigt sköta de åligganden, som förut tillkommit regementstrumslagaren.

Om musikdirektörsstat infördes och musikfanjunkarebeställningen kunde tillförsäkras musikunderofficer, vunnnes härigenom en för musikpersonalen högst önskvärd och efter nuvarande kompetensfordringar, enligt vår uppfattning, fullt berättigad likställighet med öfriga underofficerare, likasom äfven en befodringsmöjlighet, hvilken just inom musikkåren komme att verka som ett ytterst behöfligt medel till eggelse för fortsatt förkofran samt mot försämring eller stillstånd, hvilket senare inom musiken, om någonstädes, torde vara liktydigt med återgång.

Det sakförhållande, att vid en del regementen musikfanjunkarebeställningen redan innehafves af f. d. regementstrumslagare, af hvilka åtminstone en del sakna musikalisk underbyggnad och förmåga såväl att exekvera, som undervisa å blåsinstrument, skall utan tvifvel skapa förhållanden, som blifva ohållbara och komma att än mer tillspetsa sig, därest icke musikdirektörens ställning klargöres.

Musikdirektörens placering å musikfanjunkarebeställningen tro vi vara en atgård, som endast nödfallsvi bör tillgripas, d. v. s. om oöfverstigliga hinder skulle möta för upprättande af en musikdirektörsstat, på sätt vi tillåtit oss hemställa.

Hvad angår fordringarna för tjänsten som militär musikledare bedja vi få framställa önskvärldheten af sådana föreskrifter, att, utöfver redan gällande fordringar, sökande till regementsdirektörsbefattningen må kunna förete intyg om minst fem års tjänst vid regementsmusikkår samt om ådagalagd förmåga att såsom dirigent leda uppföring af musik.

Om, såsom vi våga hoppas, vår här uttalade åsikt om den eventuelle militär-musikdirektörens ställning och betydelse vunnit Herr Statsrådets godkännande, torde det icke vara förmätet, utan förefaller fastmer oss såsom ett corollarium att framhålla önskvärldheten däraf, att militärmusikdirektören i likhet med annan civilmilitär personal må, därest ådagalagd mera framstående duglighet och personliga egenskaper sådant motivera, kunna föreslås till befodran till högre militärisk grad.

I Frankrike, Ryssland, Österrike och Norge intager, såsom Herr statsrådet torde hafva sig bekant, regementsmusikdirektören i regeln en mera framskjuten ställning. Att han i Tyskland innehar allenast fanjunkares grad torde finna sin naturliga förklaring däri, att militärmusiken i Tyskland med den därstädes rika tillgången på instrumentalmusik, hoforkestrar äfven å mindre platser, musikföreningar m. m., aldrig haft eller någonsin kan få den betydelse, som den hos andra länder med andra betingelser — däribland vårt land — bör kunna ernå.

Vi hafva vid detta vårt sist uttalade önskemål ingalunda förbisett, att yrkesmusikern i fråga om allmänbildning i regeln intager en mindre lycklig ståndpunkt. Men vi bedja få erinra, att denna olägenhet är gemensam för allt idkande af skön konst. Af en hvar, som inom dess olika områden vill hinna långt och högt, kräfves redan från barndomen ett nästan odeladt intresse och arbete, och hvad därutöfver tilläfventyrs hinner inhämtas kan i regeln ej dokumenteras, utan stannar såsom individuel behållning. Detta hindrar dock icke i det dagliga lifvet, att konstnärens ståndpunkt inom den konst han idkar, med frånseende af hans bildningsgrad i öfrigt, bestämmer hans sociala ställning; och vi föreställa oss, att detta åskådningssätt skulle utan olägenhet kunna praktiskt inpassas jämväl på militära förhållanden.

(Underskrifter.)